

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym: W Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75. Za odnośzenie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5. Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1. Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50. Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SIEDMDZIESIĄTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-jej rano do 8-jej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-jej rano do 1-jej w południe.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 268. — Telefon Administr. 517.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz kop. 20. Nekrologja: za wiersz 15 kop. Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce, pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop. Małe ogłoszenia za jeden wyraz po 2 kop., każdy raz; ogłoszenie nie minimum 20 kop. Nadesłane: za jeden wiersz garmontowy rs. 1. Ogłoszenia do Kurjera przyjmuje także Biuro Rajchmana i Frenclera ulica Senatorska.

— We środę, d. 14-go listopada, w Wysoce uroczysty dzień urodzin Jej Cesarskiej Mości Najjaśniejszej Pani Marji Teodorówny w Soborze Katedralnym Prawosławnym, Przewielebny Flawjan, biskup lubelski, w asystencji duchowieństwa sobornego odprawił święta liturgie i nabożeństwo. Przy wygłoszeniu wieloletnia Ich Cesarskim Mościom i całemu Domowi Panującemu z wałów cytadeli Aleksandrowskiej salutowano 21 wystrzałami z dział. Na nabożeństwie był obecny J. E. Główny Naczelnik kraju i Dowódca wojskami okręgu wojennego warszawskiego generał-adjutant J. W. Gurko i wszyscy wyżsi wojskowi i cywilni urzędnicy. Jednocześnie zostały odprawione nabożeństwa we wszystkich cerkwiach prawosławnych i świątyniach innych wyznań. W ciągu dnia domy prywatne i gmachy publiczne były ozdobione flagami, a wieczorem miasto było iluminowane. (Warsz. Dniem.)

— W dniu wczorajszym, z powodu uroczystości dnia Urodzin Najjaśniejszej Pani, w tutejszym klubie ruskim dany był bal, który obecnością swoją zaszczycił J. E. Główny Naczelnik Kraju i Dowódca wojskami okręgu wojennego warszawskiego, generał-adjutant J. W. Gurko wraz z Małżonką. (Warsz. Dniem.)

— W dniu jutrzejszym odprawione będą solenne wotywy w kościołach: św. Jacka (po-dominikańskim), przed ołtarzem Matki Boskiej Różańcowej, na intencję braci i sióstr bractwa Różańca św., o godz. 7-jej zrana; św. Ducha (po-paulińskim), ku czci Matki Boskiej Częstochowskiej i przed Jej ołtarzem, o godz. 9-jej zrana; św. Anny (po-bernardyńskim), na intencję bractwa

czci Niepokalanego Serca N. Panny Marji, o godz. 9-jej zrana.

— Jutrzejszymi nieszporami rozpocznie się całodziennie solenne nabożeństwo odpustowe ku czci św. Andrzeja, apostoła, w kościele św. Andrzeja (po-bonifraterskim).

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

To nie przydomek wyległy z łagodnej ironji humoru ludowego, to tytuł kwalifikujący się nieomal do kalendarza gotajskiego, jeżeli w Anglii nazywają powszechnie Parnella „niekoronowanym królem Irlandji”. Istotnie demoniczna jest siła wpływu i potęgi tego człowieka od pierwszej prawie chwili, gdy w r. 1875-ym zasiadł w pałacu westminsterskim, jako wyobraźni i obrońca idei samorządu narodowego Irlandji. Niepodobna określić, kędy tkwi mistyczna tajemnica tego wpływu? Czy w talencie, czy w zręczności lub wytrwałości tego człowieka, który sprawę irlandzką postawił na pierwszym planie programu parlamentarnego Anglii i rozporządza dzisiaj falangą 85-iu deputowanych, ślepo przyjmujących jego rozkazy, czczących w nim rodzaj fetysha narodowego.

Gdy niegdyś Gladstone pragnął go zmiażdżyć i zamknął w więzieniu kilmainskim, przekonał się wkrótce, że ma do czynienia z potęgą i ujrzał się zmuszonym nie tylko uwolnić go poprzedzając z celi więziennej, ale zawrzeć z nim formalny traktat, jaki zawierają pomiędzy sobą mocarstwa. Po raz drugi przypuszczono krzyżowy szturm do niezdobytej twierdzy parnellowskiej, zarzucając „królowi” irlandzkiemu udział moralny w zamordowaniu Burkego i Cavendisha w dublińskim parku „Feix”. Proces Times'a przeciw Parnellowi trwał bez końca; na-

reszcie kula rewolwerowa, którą odebrał sobie życie fałszerz przedstawionych w rozprawie dokumentów, pamiętny Pigott, rozdarła się intrygi i podejrzeń, w którą upłatać miano patryjotkę Erynu. Z procesu wyszedł on dumniejszym i potężniejszym jeszcze, niż był przedtem.

Obecnie dopiero przysiała na Parnella snadź chwila krytyczna. Przynosi to zaszczyt poziomowi obyczajowemu Anglii, że stosunek wiarołomny męża stanu z kobietą może tam wstrząsnąć żelaznymi posadami jego stanowiska publicznego. Wynik procesu rozwodowego kapitana O'Shea zrodził pytanie: czy Parnell może i nadal dzierżyć ster narodowej partji irlandzkiej? Nie dziw, że wszystkie organy prasy angielskiej, kończąc na Daily News i Pall Mall Gazette, podniosły okrzyk zgrosy przeciw dalszemu udziałowi Parnella w życiu publicznym i parlamentarnym, skoro nawet w Irlandji zaczynają księża stronić od zgromadzeń parnellowskich, a jeden z przewodców stronnictwa, Davitt, zażądał wprost usunięcia się Parnella z widoku, zastaniającego słówa cnoty.

Co gorsza, Gladstone oświadczył, że ręką w rękę nie pójdzie dalej z człowiekiem, którego cnota prywatna nie jest nieposzlakowana. Jeszcze we wtorek zrana Parnell odniósł zwycięstwo nad wszelkimi skrupułami moralnymi swojego stronnictwa. Klub irlandzki wybrał go jednomyślnie i nadał swoim przewodniczącym. Ale po posiadzeniu Gladstone i Morley udali się do Parnella, aby przekonać go, że dalsze pozostawanie przy władzy stronnictwa przyniesie dotkliwą szkodę sprawie irlandzkiej, ponieważ uniemożliwi sojusz angielskich whigów z parnellistami. A gdy Parnell odpowiedział: non possumus, Gladstone opublikował w dziennikach list do

Między Brema a Rio-Janeiro.

(Korespondencja specjalnego delegata Kurjera Warszawskiego.)

(Dok. użycie.)

Teneryfa 14-go listopada 1890-go r.

Gdy wszyscy wylegną na pokład, wtedy można po stroju mniej więcej poznać okolice, do których emigranci należą. Nie widzisz tutaj tylko białej ani brunatnej sukmany, równie jak białej magierki lub czerwonej rogatywki z czarnym barankiem i pawim piórkami.

Za to spostrzegam oto krepiego chłopca w szarej kurpiowskiej kapocie, obszytej czarną taśmą i zapinaną na dwa rzędy guzów, z kieszeniami na tyle. Gdzieindziej znowu uwija się chłop, wygolony jak ksiądz, w długiej granatowej sukmanie i czarnym kapeluszu. Jakiś starzec chodzi w kożuchu z siwych baranów i z ogromnym kołnierzem futrzanym na plecach; o ile wiem, jest to patryarcha rodziny, liczącej głów szesnaście; wstrzemięzliwy w mowie, wygląda na człowieka, co zawsze był rozsądnym w życiu — raz strzelił baka, ale dobrego. Dalej nieco w drylichowej marynarce i w takichże spodniach, w kaszkiecie wytartym, zwieszonym na tył głowy, z szyją grubo owiniętą w szal włóczkowy i z papierosem w ustach, umizga się do dziewczyny eks-parobek dworski. W niskim i sztywnym kapeluszu brązowym, w zakiecie z dewizką od zegarka, z rękami w kieszeniach od spodni, stoi rzemieślnik większego miasta. Inny jakiś emigrant przesuwa się w bardzo obszernym granatowym płaszczu z wielką peleryną i w czarnym kapeluszu z dużym rondem. Tam znowu widać barana czarnej czapki i czerwone rękawy koszuli, wyglądające z pod kaftana w formie faldowanej jupki. Chłopak, podrostek ma na sobie bardzo obszerny tużurek z długimi rękawami, podarowany przez jakiegoś rosnącego mienica z Bremy.

Lekarze okrętowi mówią o chłopach tych, że są

zdrowi i dobrze zbudowani; za to kobiety po największej części wątłe, słabe i brzydkie; pomiędzy dziećmi panuje na okręcie duża śmiertelność.

Jesteśmy siódmy dzień na morzu: dzieci umarło już sześć i jedna kobieta, urodziło się czworo. Po przybyciu do Rio Janeiro będą zapewne wesela, bo załoga jest duża.

— Czy panna już womitowała? — zapytuje konkurent pani swego serca, a — odpowiada głosem melancholijnym:

— Jeszcze nie, ale mi się zbiera.

Z dolnych pięt, mimo zaleceń lekarzy, trudno wyprowadzić matki z dziećmi na pokład, gdzie powietrze jest przepyszne, zwłaszcza poczawszy już od Oporto. Wprawdzie wiatr nie zmienił kierunku, lecz w podmuchach swoich ma taką miękkość i łagodność, jak u nas w ciepłym maju; te baby jednak przekładają duszne i cuchnące powietrze na spodzie okrętu.

Zauważyłem, że wszyscy chłopcy są dobrymi mężami i ojcami. Jak oni dbają o swoje chore żony, jak pielęgnują dzieci! Ojców zawsze spotkać można z dziećmi na ręku lub na kolanach. Baby są nadzwyczajnie nieporządne: nie myją się, nie czeszą, leżą na łózkach, wśród muśtwa gratów i artykułów żywności. Bóg wie, co się znajduje na tem okrętowym łóżku, oprócz ciał ludzkich!

Pożywienie im nie smakuje, bo sposób gotowania niemieckiego jest inny.

Co do nadziei brazylijskich, to one maleją, tylko najbujniejsze fantazje rokuja sobie ciągle dużo. Opowiadał mi jeden malarz, że ktoś taki „od nich pojechał do Brazylii i zaraz potem przysłał swej żonie szyflety, a pisał: Ja tu nic nie robię, jeno w krześle siedzę sobie i oskubuję watę, co okwitła, a za to zarabiam na dzień trzy amerykańskie talarzy.”

Korespondencję swoją kończę 13-go listopada, a 8-go dnia po wyjeździe okrętu z Bremerhaven. Jutro mam zamiar wysłać ten list z Teneryfy, dokąd zawiniemy, aby okręt zaopatrzyć w węgle i żywność.

P. S. Już po napisaniu tego listu wdałem się w bardzo interesującą rozmowę z oficerami okrętu.

Wielkie nieszczęście czeka w Brazylii naszych ziomek; z chwilą, gdy oni przeszli granice kraju, stają się własnością piantatorów, nie mających rąk do uprawy trzciny cukrowej i kawy! To wszystko, co dostali w postaci wolnego przejazdu koleją lub na okręcie, co zjedli i wypili, nie nie płacąc, przyjdzie odpokutować zupełną utratą wolności, jeśli się kosztów nie zwróci. Wysła ich w okolice paste, może błotniste, gdzie panuje żółta febra, a ich panowie przyszli są to zbiry, przyzwyczajone do niewolników, których im dziś zbrakło.

Co można najgorszego tylko, dziś się dopiero dowiedziałem, tak dyskretnie wszystko kryją pod koreem. Nie wyobrażacie sobie, jak mię te wiadomości zmartwiły! A tu każdy przedemną się tai; nareszcie dziś odkrycie serca nastąpiło w całym tego słowa znaczeniu.

Jutro (14-go listopada), jesteśmy o 5-jej rano na Teneryfie, zkąd list wyślę.

Pogoda cudowna, ciepło, niebo pyszne, ocean ciemno-lazurowy, noc gwiazdzista. Szkoda, że na okręcie dzieci chorują i mrą; zdaje mi się — jest szkarlatyna, lecz taja.

Gdyby się morze przestało tak namiętnie poruszać, tobym jeszcze z Teneryfy wysłał korespondencję; ale wobec nadzwyczajnego kołysania się statku, gdy wszystko spada na ziemię, a ja sam ledwie się trzymam na nogach, niema podobieństwa pisać do druku.

Mamy ciągle wiatr północny, który dmie szalenie od samego kanału i podrzuca statkiem.

Jesteśmy u wybrzeży portugalskich: w chwili, gdy to piszę, a w 8-ym dniu podróży dniem i nocą. Jeśli jutro staniemy na Teneryfie, list wyjdzie rekomendowany. Materiału mam muśtwa, a przybędzie jeszcze więcej. De facto emigrantów jest ze mną na statku 2,650: rzemieślnicy, parobek, bardzo mało rolnych chłopów. Umarło dotąd na okręcie 4 dzieci i jedna baba. Chorobę morską, prócz mnie, przeszli wszyscy prawie. Jęk rozpaczy, wymioty rozlewały się przez cztery dni na wszystkie strony.

Nie już więcej nie piszę, bo i to ledwie mogę skończyć.

Adolf Dygasinski.

Morleya, w którym wyraża ubolewanie nad uporem Parnella, który uniemożliwi Gladstonowi dalsze kierownictwo partji liberalna. Wieczorem zebrał się raz jeszcze klub irlandzki na burzliwą sesję w nieobecności Parnella, wszakże nie zdołano pozwiać postanowien; odroczone sprawę do poniedziałku, a tymczasem dylemat zastrzy się, gdyż stanęły przeciwko sobie dwa nazwiska wielkiej siły politycznej: Gladstone i Parnell; wybór pomiędzy temi dwoma nazwiskami jest niezmiernie trudnym.

Sejm pruski przekazał już komisjom wszystkie trzy projekty podatkowe ministra skarbu Miquela. Reforma podatku spadkowego i przemysłowego napotyka u stronnictw izby na słabszy opór, aniżeli nowy rozkład podatku dochodowego. Nawet pomiędzy Richterem a ministrem Miquelem przyszło do wymiany technicznych większą wyrozumiałością, niż dotąd, zapewnień o uznaniu wzajemnem dobrej wiary i chęci. Projekt reformy podatku przemysłowego zwiastuje ulgę dla mniejszych przedsiębiorstw, a obciąża silnie wielkie fabryki i kopalnie. Przeciw przeciążeniu wielkiego przemysłu ostrzegali: wolnomyślny Broemel i nacjonalliberalny Eynern.

Mimo trudności, na które napotyka ugoda czesko-niemiecka, sytuacja wewnętrzna Przedlitawji nie dozna zmiany. Opozycja wcale nie życzy sobie obalenia gabinetu hr. Taafego, wcale nie chce zdjąć z ramion gabinetu ciężaru dokonania ugody; opozycja, stojąc przy zgodzie i nie stawiając żadnych trudności gabinetowi, przygotowuje się przez to sama do objęcia we właściwej porze rządów; ugoda musi być programem każdego przyszłego gabinetu, lecz opozycja nie jest dziś jeszcze w możności podjęcia tego programu; niema obecnie żadnego możliwego następcy hr. Taafego. Po wyborach do rady państwa i gdyby w ciągu r. 1891-go dalsze próby dokonania ugody nie doprowadziły do celu, wówczas dopiero będzie można wziąć na uwagę rdzenną zmianę sytuacji i gabinetu, ale i wówczas tylko pod warunkiem, jeżeli cesarz uzna, że kto inny może łatwiej zadania ugodowego dokonać. Tak się przedstawia rzecz sferom ministerjalnym w Wiedniu.

Br. Z.

Bankiet Crispi'ego.

(Korespondencja własna Kurjera warszawskiego.)

Turyń 19-go listopada.

Od kilku tygodni cała izba bankietuje; deputowani po różnych kątach Italji, a ministrowie w znaczniejszych miastach, wypowiadają swoje programy przyszłego uszczęśliwienia zdławionych podatkami wyborców.

Temi *evviva* na różne tony i w różnych dżalektach zapisane są prawie wszystkie szpalty dzienników różnych kolorów i odcieni, z dodatkami nadzwyczajnymi i bez dodatków zwyczajnych.

Jest to stan urzędowy, podczas tak zw. okresu wyborczego w kraju, gdzie wszystko robi się bankietem i układa się na bankiecie.

Zatrwożony groźną opozycją dawnych przyjaciół, stary rządca Italji, podjadłszy sobie z kanclerzem Caprivi w Monza, podał się do Palermo uspokoić rozżartych na niego wyborców i po bankiecie zawiadziwszy o stół niedzielnej rady ministrów w Rzymie, już w poniedziałek stanął w Turynie.

Dwudziestu kawalerów powitało go na dworcu kolei; dwadzieścia chorągwi cechowych utworzyło różnobarwny szpaler za powozem prezesa ministrów.

Pretekstem jego tu wizyty są trzy współczesne wystawy: budownicza, ogrodnicza i robotnicza; celem zaś—bankiet.

W parę godzin po przyjeździe jego ekscelencja raczył zawitać na wystawę budowniczą. Posunięty w latach, pochylony pod ich ciężarem i mlecznie siwy, pan Crispi na twarzy czerwony, wygląda jedynie.

Zaledwie godzinę trwała jego przechadzka po salach; pobeżny pogląd tu i owdzie, kilka słów grzeczności i kilka uścisków ręki czterech zagranicznych reprezentantów, z których trzech niemieców.

Wczoraj, dzień pamiętny, p. Crispi zwiedził wystawę robotniczą. Wieczorem, około godz. 7-ej, salony akademii filharmonijnej na placu św. Karola, roły się tłumem dygnitarzy państwa, senatorów, eks-deputowanych, radców miejskich i reprezentantów prasy; tych było kilkunastu. O godz. 7-ej przybył prezes gabinetu i wszyscy zasiedli przy czterech stolach wspaniale zastawionych.

Entre deux verres de Champagne, syndyk miasta, komandor Voli, powitał imieniem Turynu prezesa ministrów, który powstawszy przy „honorowym stole” (nasz bowiem był niehonorowy, zapewne jako zapłacony po 25 fr., gdy tamten, na 33 osób, był gra-

tisowy); o godz. 8 m. 49, głosem barytonowym zawołał:

— *Signori ed amici!* (panowie i przyjaciele!)

I rozpoczął oddawna zapowiedzianą mowę, na którą niecierpliwie oczekiwała Italja, a bardziej Europa.

Ostatni ustęp tej mowy, poświęcony wspomnieniu króla, wywołał długą i pełną burzliwego zapалу owację obecnych; była to chwila prawdziwego szalu, który został uspokojony rozdaniem wszystkim biesiadnikom po jednym egzemplarzu drukowanej mowy.

O godz. 10½ przeszliśmy do bocznych sal akademii, gdzie zarząd jej ugościł nas włoskim ponczem...

Po wesolej i ożywionej gawędzie, w różnej gwiazrze europejskiej i w różnych dżalektach włoskich, zaczęto się rozjeżdżać; Crispi triumfujący pożegnał zebranie już po godz. 11-jej wnet potem dziennikarska rzesza znalazła się w ciasnym biurze telegraficznem; posłałem i ja mój telegram mowy Crispi'ego, o której dodam następujące objaśnienie:

27 stronie *in folio* zawiera mowę, napisaną nadzwyczaj subtelnie i wyborynym językiem.

Pierwsze strony zawierają bardzo zgrabny *confiteor* z trzechletniej epoki grzechów rządzy Italji; po perjodach o polityce afrykańskiej p. Crispi wydatnił palącą kwestję włoskich finansów, a że one są takie, jakie są, to nie on winien, to tamten, gdzież tam, to tamci!... którzy byli przed nim.

Następnie wyjaśnił powody kolosalnych wydatków na armję i na marynarkę, z czego niedobór bilansu, i wskazał, jako jedyny środek wyjścia z długów bieżących, oszczędność i rozwój ekonomicznych sił kraju, reformę opłat celnych sparaliżowanych przez stosunki z Francją, podniesienie kredytu państwowego reformą banków prowincjonalnych, wspomniął o reformie socjalnej i wreszcie zakończył mowę jaknajlepszą nadzieją wyborczej przyszłości, byle tylko Italja wydobyla ją z wyborczej urny.

Z treści tej widać, że charakter mowy jest znacząco wyborczy; p. Crispi nie chce, aby dom jego zawalił się, więc podparł chwyciwszy się dach swoich kolegów i własny pal wbił w Turynie.

Czem rzeczywiście odznacza się mowa p. Crispi'ego i czem zdobyła niezaprzeczone powodzenie? oto historyczną prawdą o bohater skiej epoce poświęcenia się włoskiego narodu.

Dodamy w końcu własne spostrzeżenie o wczorajszym bankiecie: 1) na 330 z górą biesiadników nie było ani jednego munduru, ani orderu, jakby na kongresie w Nowym Jorku; uznaliśmy niezwykłą uprzejmość gospodarzy bankietu dla reprezentantów prasy, szczególnie zagranicznej.

Przed kilku godzinami p. Crispi odjechał do Rzymu.

T. Zahorowski.

Nagrody cnoty.

(Korespondencja własna Kurjera warszawskiego.)

Paryż w listopadzie.

Odbyte tu świeżo rozdanie przez akademję nagród cnoty jest uroczystością światową, licznie i chętnie uczęszczana. Mniej interesuje defilada cnot, wyróżnionych nagrodami, niż akademicy, których wielu lubi oglądać w ich szpetnych uniformach z zielonemi palmami, albo też zaciekawia ich przemowa. W tym roku p. Leon Say z powodzeniem usiłował odświeżyć trochę jeden z tematów najbardziej zużytych, jakie istnieją pod słońcem. Bo, koniec końcem, co roku wygłaszają się mowy pochwalne na cześć p. de Monthyon, a słownik wdzięczności nie jest przecież niewyczerpanym. Kiedy się już nie wie, jakby kogoś pochwalić, jest jeszcze sposób wybrnięcia z kłopotu—krytykuje się ich. P. Leon Say, jeden z filarów ekonomji politycznej, przyznał, że ekonomiści nie kochają wcale p. de Monthyon. P. Say nie miłuje go też więcej od swoich kolegów, skoro mówi o jego miłosierdziu, że „płynęło nadzwyczaj obficie łożyskiem płytkiem, wśród bardzo ciasnych brzożów”. Ekonomiści nie mają tak twardej sery, aby przez tak długi czas żywili urazę do p. de Monthyon o większą lub mniejszą głębię jego miłosierdzia, ale p. de Monthyon popierał ideę podatku, ustosunkowanego do dochodów bogaczy, co ekonomji politycznej wydaje się najstraszniejszą herezją i umoralnianie ludów przez kombinacje fiskalne, co, jak to sami chętnie przyznajemy, jest dość chimerycznem.

W okolicznościach podobnych tym, jakie nas obecnie zajmują, pomiędzy nauką ekonomiczną a moralnością ewangeliczną istnieje zabawny przedział. Widocznie słowa Chrystusowe, że prędzej wielbłęd przejdzie przez ucho igielne, niż bogacz wejdzie do królestwa niebieskiego, jeszcze bardziej razi ekono-

mje polityczną, niż podatek dochodowy. Miłosierdzie samo nie odpowiada bynajmniej „zdrowym zasadom ekonomicznym”. Pan de Say przytacza wyrażenie jednego z korespondentów akademji, który p. de Monthyon jedynie z tego względu usprawiedliwia, że utworzył nagrody za cnoty, „że mógł być zrobić gorszy użytek ze swojego majątku”. Pan de Say oburza się na anegdotę, według której Turgot wezwili nędzy głodowej miał się rzucić w objęcia p. de Monthyon, który znalazł sposób spowodowania natychmiastowej i olbrzymiej niżki ceny zboża. Śmierć z głodu nie narusza bynajmniej zasad ekonomji politycznej, wywoływanie jednak naglej niżki cen jest ohydą. „Kiedy jest mowa o wolności handlu zbożowego, mówi z powagą p. Say, ekonomiści nie śmieją się, ani też nie płaczą, nie jest to temat ani do żartów, ani do rozczulania się.” Wolność handlu zbożowego—jestto prawo sprzedawania zboża tak drogo jak się podoba, choćby nawet głodnym. Pan Say prawie nie tai się z tem, jak mało sobie waży miłosierdzie w ogóle, a w szczególności miłosierdzie ulegalizowane. Powtarza on, że „miłosierdzie częstokroć więcej stworzyło nędz nowych, niż wyleczyło dawnych. Wspomina z pochwałami o filantropce angielskiej, miss Oktawji Hill, która plorowała przeciwko miłosierdziu w małych dawkach. Zapomniała widać o tem, że każdy może być miłosiernym w małych dawkach, a bardzo niewiele mogą być niemi w wielkich. W miejsce starej miłości bliźniego obcianoby dziś postawić nie wiem już jaki interes naukowy, który jej nigdy zastąpić nie potrafi. Porywy serca oziębia się za pomocą jakichś uczonych formuł, które ostatecznie zwalniają człowieka od poświęceń. W tym roku Monthyon posłużył za pretekst do wygłoszenia tych zasad. Zasady, z którymi mało kto śmie walczyć, a ci, co przeciw nim walczą, posługują się w zadziwiający sposób wyrażeniami swoich przeciwników. Sposób, w jaki p. Say wyraża się o cnotcie, jest dziwny.

Ale przystąpmy do samych nagród. Akademia w tym roku przyznała je osiemdziesięciu dwóm osobom cnotliwym, założycielom przytułków dla sierot, za ocalenie ginących, a szczególnie starym sługom poświęcającym swoje oszczędności dawcom swoim panom, będącym obecnie w niedostatku. Ten ostatni rodzaj zasługi akademja najchętniej wynagradza. Nagroda za rozum i uczciwość, według woli zapisodawcy, ma być przyznawana osobie pochodzącej z Paryża. „Paryżanie, mówi p. Say, są prawie zawsze tej barwy, co ci, którzy na nich patrzą, jeżeli ci, co patrzą, mają rozum. Ich zalety i wady są, jak brylanty oszlifowane w fasetki, świecą zawsze jedną stroną, kiedy wszystkie inne są w cieniu.” Jednakże nagrodzeni tym razem paryżanie (młoda dziewczyna i młody chłopiec) mają cnoty cokolwiek bezbarwne, i jedno i drugie mieli staranie o rodziców i pracowali na nich—co, jakkolwiek niezawodnie chwalebne, nie jest przecie, Bogu dzięki, rzadkością.

Na temat Paryża, p. Leon Say wygrywa bardzo dowcipne warjacje. „Prawie zawsze, powiada on, tym którzy usiłują go zrozumieć, poetom czy nie poetom, Paryż wydaje się jakby istotą żywą. Dla jednych jest to podziwu godny olbrzym, zdolny do wszystkiego co jest szlachetne; najdrobniejsze jego czyny są wielkimi, rozum jego jest genjuszem, a umysł jego z łatwością, jakby przez intuicję, widzi piękno i dobro. Dla innych jest to potwór godny pogardy, zdolny do wszelkich zbrodni, głowią piekielną, zbiorowiskiem występków, który się stał Babilonem, ażeby zniszczyć to, co jeszcze pozostało w nim zdrowego rozumu, co było czyste i boskie.” Konkluduje zaś p. Leon Say, że pod względem cnoty Paryż wart jest prowincji, i że Francją, jej głowa i serce, stanowi wielki lud, który nigdy nie stracił wiary w dobre, który „nawet w chwilach, kiedy go unosily najgwałtowniejsze namiętności, nie przestawał nigdy kochać wszystkimi siłami swojego ducha piękna i prawdy, bo zawsze nosił wyryte w głębi swojego serca poczucie swojej wielkości moralnej.” Ostatnie to zdanie, które było również zdaniem: Micheleta, Lamartine'a i Ludwika Blanca, brzmi cokolwiek zachwale pod sklepieniem instytutu.

Pomiędzy nagrodami Monthyona, przyznanemi „za dzieła, które najwięcej korzyści przyniosły obywatelom”, znajdują „Paryż” przez p. Augusta Vitu, wyborną monografię, której jednak wpływu na poprawienie obyczajów pochwyć nie umiem. Pani Poradowska, z domu Gachet, otrzymała nagrodę za powieść „*Demoisella Micia*.”

Wielkie damy, które były obecne na tem posiedzeniu, i słyszały jak p. Leon Say dowodził, że „miłosierdzie jest bardzo niebezpiecznem” i upominał kobiety światowe, poddające się porywom „serca”, a „niezbające o następstwa swoich dobrodziejstw i posiewów zła na przyszłość”, powróca może do domów mniej skłonne do dawania jałmużny i bardziej oschłe. Ale za to będą podobniejsze do ideału ekonomji politycznej, która w licznych rodzi-

nach widzi karygodną nieprzezorność a w nędzy normalny skutek prawa podaży i popytu, i które, gdyby śmiały, powiedziałyby chętnie, że ubóstwo jest gorsze niż występki. Czy nie jest to cechą czasów, że się słyży wykład egoizmu rozumnego i wyrozumowanego, jako akompanjament przy rozdawnictwie nagród za cnotę, a pochwała p. de Monthyon tak bardzo zakrawa na gorzką krytykę?

Wł. Mickiewicza.

Premjówki na raty.

(Korespondencja własna Kurjera Warszawskiego.)

Petersburg 24-go listopada.

Powtórzona przez Kurjer, a podana przez *Gradžanina* wiadomość o cofnięciu przez ministerjum finansów zakazu sprzedaży na raty biletów premjowych, wymaga pewnego uzupełnienia.

Wyzyskiwanie przez drobne kantory bankierskie ludzi, którzy, mając niewielkie, lecz regularnie w stałych terminach ich dochodzące wpływy, jedynie za pomocą drobnych wpłat mają możność nabycia papierów procentowych, praktykowało się w ostatnim czasie na tak wielką skalę, że wymagało śpiesznego i energicznego wystąpienia ze strony władzy właścicielskiej.

Sprzedaż też biletów premjowych na raty zabroniona została przez ministerjum finansów w pierwszych miesiącach r. b., a następstwem tego rozporządzenia były bankructwa Kahana, Klimów, Singierów, Zundelowiczów i innych, którzy, sprzedając swego czasu na raty po kilkaset premjówek dziennie i czerpiąc ztąd środki do prowadzenia na wysoką skalę gry giełdowej, pozbawieni naraz zostali głównego źródła dochodów.

Cel więc ministerjum finansów, mianowicie uniemożliwienie drobnym kantorom bankierskim sprzedawania na raty biletów premjowych, został osiągnięty.

Wobec faktu jednak, że dużo osób układa tutaj swój budżet na miesiąc i pragnie mieć możność odłożenia z miesięcznych swych wpływów drobnych kwot w zamiarze osiągnięcia szansy wygranej przez nabycie premjówek, pozostawało do obmyślenia, na jakich warunkach sprzedaż tych papierów dopuszczona być może.

Postanowiono dozwolnić prowadzenie tej operacji jedynie znacznemu domom bankierskim, dającym większą gwarancję przedewszystkiem wysoką kapitału zakładowego i dotąd dano odnośne pozwolenie Bankowi azowskiemu, firmie Rafalowicza, oraz grupie kapitalistów francuskich i ruskich, którzy pod firmą M. de la Fare et C-ie otworzyli tutaj świeży dom bankierski.

Jak wielką zaś jest ostrożność ministerjum finansów przy udzielaniu tych koncesyj dowodzą warunki, postawione ostatnio wymienionej firmie.

Nieprowadzenie żadnych interesów spekulacyjnych, a więc przedewszystkiem gra na giełdzie na rachunek przedsiębiorstwa stanowi pierwszy warunek koncesji, z nadmienieniem, że w razie przekroczenia tego warunku zatrzymane będzie 100,000 rs. tytułem kary ze złożonego w Banku międzynarodowym kapitału towarzystwa.

Z chwilą zmniejszenia się kapitału zakładowego o 1/2, likwidacja przedsiębiorstwa jest obowiązkiem i tym sposobem nagły krach ze szkodą setek ludzi, którzy drobne oszczędności składali w nadziei nabycia z czasem na własność biletu premjowego, lub listu zastawnego banku szlacheckiego, jest niemożliwy.

Zyski z przedsiębiorstwa winny być włączane w ciągu pierwszych dwóch lat do kapitału zakładowego, celem zwiększenia go.

Przed nadzyciami ze strony osób, stojących na czele zarządu firmy, zabezpieczona będzie publiczność przez wprowadzenie do przedsiębiorstwa korporacji, znanej pod mianem odpowiedzialnej arteli, która zawiadywać będzie skarbcem i zobowiązana zostanie do zachowywania wszelkich formalności kasowych i buchalteryjnych, zawarunkowanych koncesją.

Na tego rodzaju warunki zgadzać się mogą oczywiście jedynie przedsiębiorstwa, nie stawiające sobie za cel działalność lekkomyślnych spekulacji. Tak zwanych „domów bankierskich”, robiących głównie obroty kapitałami, składanymi w drobnych kwotach, będzie mniej, lecz publiczność będzie więcej, niż dotąd, zabezpieczona.

R.

Matuzalemowe rady.

Ciekawą książeczkę wydał Jerzy Sieliński nakładem Towarzystwa dolnoaustriackiego oświaty ludowej.

Dzielnko nosi tytuł „Jak dożyć późnego wieku?” (*Wie wi d man alt?*) i zaopatrzone jest na czele autografem

90-letniego Moltkego, streszczającym w paru słowach tajemnicę swych włosów, dają je: „Boża łaska i skromny tryb życia”.

Szczęścia, zdrowia i długiego życia powszechnie życzymy sobie, a dwa pierwsze składniki życzenia tego mieszczą się najczęściej w trzecim. Długie życie nie jest wyłącznie błogosławieństwem dla używającej go osoby, pociechą bowiem stanowi dla najbliższych, dla otoczenia, dla kraju wreszcie. Najlepszym kierownikiem życia jest doświadczenie. Rada starszych, jako przewodnik działań młodzieży, podstawą jest wielkości państw i narodów.

Stwierdzono, iż w krajach, w których wielu mieszkańców późnego a czterstwego wieku dochodzi—w Anglii np.—życie społeczne szerszym toczy się korytem, bogatszym jest w owoce wszelakiej pracy i zachodu, niż w narodach, mniej starców liczących, gdzie pełna zawsze namiętność młodzież przeważnie rej wodzi.

Silni ojcowie dzielnych wychowują synów, a szczęśliwa przeszłość po wszystkie czasy spoczywa na barkach pracowitej, płodnej w owoce terażniejszości. Pokolenia kolejną dziedziczą po sobie.

Każda jednostka wiele uczynić może w sprawie przedłużenia życia własnego. Kapitał życiowy, złożony nam w kołysce, prędzej lub wolniej wydawać jesteśmy w stanie; trwonimy go, rozpraszamy, lub też, oszczędnie zażywając, na długie zachowujemy lata.

Wychodząc z zasady, iż wprowadzenie w czyn przepisów najważniejszego trybu życia jednym z głównych celów i podstaw jest rzetelnej oświaty ludowej i opierając się jednocześnie na doświadczeniu, że nie tak na lud nie oddziaływa, jak przykłady, czerpane z życia, oddział wieński Towarzystwa oświaty ludowej rozstał pomiędzy wybitne stanowiskiem a poważne wiekiem sędziwym osobistości pytania, mające na celu zebranie jaknajwiększej ilości praktycznych przepisów—na długowieczność.

Odpowiedzi nadesłali: bar. Felder 76 lat, jen.-major bar. Hauser 91 lat, bar. Koller 77 lat, feldmarszałek porucznik bar. Macchio 87 lat, hr. Moltke 90 lat, Ignacy Plener 79 lat, Ransonné 89 lat, Gustaw Rosthorn 77 lat, Schmerling 85 lat, Juljusz Simon 75 lat, Franciszek Smolka 80 lat, Piotr Tunner 82 lat, hr. Pfeil 87 lat i Wojciech Ostertag 85 lat.

Razem 14 osób, liczących do wspólki 1,160 lat. Doświadczenia moc.

Obszernie rozpisał się bar. Felder. Posłuchajmy go:

„Od dzieciństwa przywykłem do rannego wstawania i już jako uczeń zadania moje odrabiałem zawsze rano, wieczorem pracując tylko w wyjątkowych razach. Raz tylko w dzieciństwie 14 dni wakacji spędziłem na wsi. Na konwiktie sypialiśmy w pokojach nieopalanych. Puste zabawy towarzyskie nadziły mnie zawsze, kawiarnianego, restauracyjnego życia również nie mogłem, gra w karty wydawała mi się próżną stratą czasu. Od najmłodszych lat przywykłem do niewymyślnego pożywienia. Do napojów gorących instynktowny wstręt czulem. Śniadanie moje i wieczerę stanowi rosół wołowy, po południu wypijam szklankę mleka kwaśnego. Tytoniu nie paliłem nigdy. Podróżowałem wiele, odświeżało mnie to. Nieustannie zajęty umysłowo, w pracy najwyższą widziałem uciechę.”

Hr. Moltke do 10-go roku żył na wsi, od wieku tego pracował dziennie po 10 godzin. Młodość miał wolną od trosk przy skromnym utrzymaniu. Żył zawsze umiarkowanie bardzo. Bez względu na porę odbywał spacer. Sypiał około 10-tych godzin na dobę. Pożywnych tylko używał pokarmów.

Antoni Schmerling sypiał od 8—9 godzin, w wieku dojrzalszym pracował do 10-tych godzin na dobę. W 50-ym roku życia, zajmując wysokie stanowisko, zajęty był mniej więcej dzień cały. Wypoczynek jego stanowiło od czasu do czasu bywanie w teatrze i latem parę tygodni pobytu na wsi. Jadał skromnie, pił przeważnie wodę i nie palił.

Juljusz Simon pisze: „We wszystkiem byłem wstrzeźliwy. Do wybrednej kuchni żadnej nie przykładałem wartości. Nie używałem nigdy kawy. Sędziwy wiek mój zawdzięczam czystemu sumieniu i ustawicznej pracy.”

Dr. Smolka wreszcie zapewnia, że latem po wstaniu z kółka na rosie, a zimą po śniegu bosą odbywał spacer.

(=)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Donoszą nam z Petersburga, iż ministerjum spraw wewnętrznych postanowiło z przyszłą wiosną zakazać tłumnego przybywania robotników z Galicji na roboty polne do Królestwa Polskiego, oraz guberni wołyńskiej i podolskiej. Postanowienie zostało umotywowane brakiem zajęć dla tutejszej ludności, zmuszonej, jak się to dzieje, szukać zarobku w Prusach, dla braku roboty u siebie w guberni kaliskiej, plockiej i łomżyńskiej i powiatów warszawskiej. Włoszanie zaś z guberni podolskiej wychodzą szukać zarobku na południu Cesarstwa. Wyjątek tylko będzie uczyniony dla robotników, spławiających z zagranicy drzewo i zboże rzekami.

— Now. wr. donosi, że p. minister oświaty wydał rozporządzenie, ażeby podwładni mu urzędnicy,

wydając swe utwory, nie poświęcali ich zwierzchnikom, co się często zdarza. Rozporządzenie powyższe minister motywuje tem, że poświęcenie komuś książki może być dokonane jedynie za jego zgodą; jeśli zwierzchnik zezwala podwładnemu poświęcić sobie utwór, to zaciąga wobec niego pewien dług, stawia się w fałszywym położeniu, dając sposobność do mniemania, że tą drogą, nie mającą zresztą nic wspólnego z sumiennym wypełnianiem swych obowiązków służbowych, podwładny urzędnik usiłuje zjednać sobie protekcję i opiekę zwierzchnika.

— W radzie państwa złożony jest projekt prawa obowiązującego wszystkich prywatnych właścicieli lasów, nie mających stale zaprowadzonego gospodarstwa leśnego, ażeby miejsca przeznaczone do poręby wycinali w pień w ciągu roku, oczyszczali z wierzchołków i gałęzi, a dla ochrony młodo-drzewia przez pewien czas ogradzali.

— Szczegółowe dane, zebrane o obcych poddanych, znajdujących się w guberniach Królestwa Polskiego przy pomocy około roli, w przemyśle w (charakterze robotników) i handlu, p. służą do zaprowadzenia ksiąg stałej kontroli działalności cudzoziemców w kraju tutejszym.

— *Pet. wiad.* donoszą, że ministerjum spraw wewnętrznych, mając na celu ochronę pól i łąk od wypasania, w porozumieniu z ministerjum sprawiedliwości, opracowało i przedstawiło radzie państwa do zatwierdzenia projekt przepisów, zobowiązujących wójtów gmin do niezwłocznego zawiadamiania właścicieli ziemskich, czyje mianowicie bydło, w danym wypadku, szkodę im zrobiło. Odpowiedzialność za szkodę, wskutek stratowania przez bydło pól i łąk, spada nie tylko na właściciela inwentarza, lecz na całą gromadę solidarnie.

— Projektowane jest, jak donoszą *Pet. wiadom.*, opracowanie specjalnych sanitarno-policyjnych środków, mających na celu zapobieżenie fałszowaniu mleka.

— W wagonach bagażowych pociągów pośpiesznych kolei warszawsko-petersburskiej, na dystansie Petersburg-Ejddkuny, urządzone przedziały ogrzewane dla przewożenia w nich w zimie ostróg, homarów i innych delikatesów gastronomicznych, oraz kwiatów żywych, bardziej wrażliwych na chłód. W przedziałach tych temperatura w zimie dosięgać będzie +3—5° Réaumur.

— Od d. 13 stycznia 1891 r. na kolei warszawsko-petersburskiej ma być wprowadzony urząd lekarzy sanitarnych.

— Droga przy wale miejskim, prowadząca od pałacu belwederskiego po za ogrodem zoologicznym i stacją filtrów wzdłuż rogatki: jerozolimskiej, wołyńskiej i powązkowskiej i przy stacji kolei nadwiślańskiej, znana jest dotąd pod ogólną nazwą ulicy Przedokopowej. Ponieważ droga wspomniana zajmuje bardzo znaczną przestrzeń, wynoszącą przeszło siedem wiorst i kilkakrotnie zmienia swój kierunek, a nadto przedzielona jest placami przy rogatkach: mokotowskiej, jerozolimskiej, wołyńskiej i powązkowskiej, a ztąd nie powinna być uważana za jedną ulicę, z tych przeto względów, jak i dla uniknięcia wynikających ztąd różnych niedogodności, zarząd miejski postanowił podzielić ją na kilka części. Wytworzonym w ten sposób ulicom nadane zostaną oddzielne nazwy, z oznaczeniem kolejnymi numerami policyjnymi posesyj, dla każdej ulicy osobno. Nazwy te i podział są następujące: część drogi, od ulicy Belwederskiej po za stajniami pałacowymi i ogrodem zoologicznym do placu przy rogacie mokotowskiej otrzyma nazwę Pułstej; część od placu przy tejże rogacie do Nowowiejskiej i dalej do Koszykowej—Polnej; część stanowiąca przedłużenie ulicy Nowowiejskiej do wału miejskiego za stacją filtrów i dalej za walem w prostym kierunku do szosy krakowskiej, na zwanej ulicą Nowowiejską; część drogi od Nowowiejskiej wzdłuż parkanu stacji filtrów od strony zachodniej i dalej przy wale miejskim, do placu przed rogatką jerozolimską—nazwa: Raszyńska; część od rogatki jerozolimskiej do rogatki wołyńskiej—Towarotki jerozolimskiej, która się ciągnie od rogatki wołyńskiej do powązkowskiej i w przedłużeniu do kolei, pozostawiając dawną nazwę Okopowej. Nadto, nazwano ulicę dotąd nie posiadającą nazwy: za rogatką jerozolimską, idącą prostopadłą do parkanu stacji filtrów od Koszykowej do przecięcia się Jerozolimskiej i Żelaznej, przez którą przebiegają rury magistralne—Filtrową i ulicę przy wschodniej stronie parkanu stacji filtrów i przy koszarach artyleryjskich od Koszykowej do Nowowiejskiej—Suchą; część ulicy od rogatki powązkowskiej do esplanady—Młocińska; ureszcie ciągnąca

się po zachodniej granicy szkółki miejskiej na Koszykach nazwano Topolową.

— Postanowione zostało, aby wszelkiego systemu wagi, używane w handlu dla oznaczenia wagi i gątkunku zboża, stemplowane były w odpowiednich urzędach. Wydanie tego postanowienia przez departament handlu i rękodziel wyjednają komitety giełdowe.

— Wczorajsza superrewizja popisowych z cyrkulów: bielaskiego i powązkowskiego, miała na celu dokompletowanie rekrutów z tychże cyrkulów do liczby przepisanej. Powołani więc zostali chrześcijanie z ulgami II-ej i III-ej kategorii, oraz żydzi z ulgami wszystkich trzech kategorii. Z ogólnej liczby 117-tu popisowych wzięto do wojska 18-tu (chrześcijan 2-ch i żydów 16-tu), do pospolitego ruszenia I-ej kategorii zaliczono 46-iu (chrześcijan 12-tu i żydów 34-ch), do II-ej kategorii 44-ch, (chrześcijan 9-iu i żydów 35-iu), do szpitala odesłano 44-ch żydów, za niezdolnych zaś zupełnie uznano 5-iu żydów.

— W dniu wczorajszym odbyło się posiedzenie komitetu gospodarczego kolei wiedeńskiej pod przewodnictwem prezesa generała Palicyna, w kwestji dzierżawy bufetów kolejowych na r. 1891-szy.

— Znana firma St. Winiarskiego puściła w świat znane już dobrze Warszawie kalendarze biurkowe na r. 1891-szy, służące za podkładkę bibułą do pisania.

— Wydział fizyczno-matematyczny zatwierdził w stopniu rzeczywistego studenta p. Kazimierza Biesiekierskiego.

— W dniu wczorajszym wyjechali: generał konsul Wielkiej Brytanji pułkownik Grant do Niebrowa i zarządzający izbą skarbową rz. r. st. Manzosa do Radomia; przyjechał zaś z zagranicy senator t. r. Nieratow.

— Medycyna donosi, iż dr. Dobrokoński, prywat-docent akademji medyko-chirurgicznej w Petersburgu, ma zostać profesorem patologji i terapii w uniwersytecie warszawskim.

— Bawi w naszym mieście znany dziennikarz i publicysta, p. Zygmunt Fryling, ze Lwowa.

— JE ks. Bereśniewicz, biskup kujawsko-kaliski, po kilkodzielnym pobycie, wyjechał do Włocławka.

— Z teatru i muzyki.

* Jutro w teatrze Letnim „Hugonoci” (występ panay Cordier i p. Silicha), w Rozmaitościach komedja Gondineta „Paryżanin”, a w Małym opera komedja Kurpińskiego „Zabobon”.

* W najbliższy wieczór fredrowski (poniedziałek) dana będzie „Zemsta za mur graniczny”.

* Repertuar przyszłotygodniowy teatru Rozmaitości zapowiada na sobotę pierwsze przedstawienie sztuki Galasiewicza „Ciarachy”.

* Artyści teatru Małego zajęci są obecnie próbami z wodewilu „Niniche”.

* Drugi w sezonie bieżącym koncert symfoniczny pod dyrekcją p. Rzebiczka odbędzie się w przyszły piątek w salach redutowych.

Jako solista da się słyszeć znakomity nasz skrzypek, Barcewicz.

* Personel naszej opery powiększyła świeżo panna Janina Babińska, która debiutowała kilkakrotnie z powodzeniem.

* Dyrekcja teatrów warszawskich poleciła przetłumaczyć następujące sztuki: „La cainture dorée” (Złocane paski) i „Lions et Renards” (Lwy i lisy) Augiera, „La parisienne” (Paryżanka) Beeque’a, „Le dernier amour” (Ostatnia miłość) Ohneta, „L’art de tromper les femmes” (Sztuka oszukiwania żon) Najaca, „Ma cousine” (Kuzynka) Meilhaca i „Le parfum” (Perfumy) Bluma i Toché.

* Wczorajszego wieczoru znajdowało się na przedstawieniach osób w teatrach: Rozmaitości 238, Letnim 179 i Małym 312.

— Odczyty.

Zapowiedziane już przez nas odczyty p. Leopolda Janikowskiego z podróży po Afryce odbędą się w Muzeum przemysłu i rolnictwa — pierwszy d. 30-go b. m., w niedzielę, o godz. 6-ej wieczorem, drugi d. 4-go grudnia, również o g. 6-ej.

Cena biletu 30 kop., dla wychowauców zaś szkół 15 kop.

— Bazar ruchomy.

Wspominaliśmy już o bazarze ruchomym na doświadczenie kolonij letnich, jaki wzorem lat poprzednich urządza także w tym roku gorliwy inicjator i protektor tychże kolonij, dr. Fritsche.

Poprzednią naszą wzmiankę uzupełnić winniśmy tym objaśnieniem, że bazar odbędzie się nie przed „Gwiazdką”, odbywającą się pod egidą Towarzy-

stwa dobroczynności, lecz dopiero po niej, t. j. w tygodniu przedświątecznym.

— Zmniejszenie etatu.

Z rozporządzenia Banku państwa etat urzędników warszawskiego kantoru będzie na rok przyszły znacznie zmniejszony, w skutek czego 22-ch urzędników spadnie z etatu w wydziałach: wekslowym, kontroli, buchalterji i wkładów.

W wydziale likwidacji już poprzednio postanowiono zmniejszyć etat o 32 ch urzędników, ogółem więc z d. 13-ym stycznia r. p. wyjdzie z warszawskiego kantoru Banku państwa 54-ch urzędników.

— Lekarski.

Wyszedł z pod prasy „Kalendarz lekarski”, przyodziały w elegancką szatę, a wydany pod redakcją dra J. Polaka.

Pięknej zewnętrznej szacie odpowiada obfita treść, zawierająca w sobie adresy lekarzy warszawskich i prowincjonalnych, informacje i wskazówki, mogące się przydać każdemu lekarzowi, a oprócz tego wiele wiadomości, które nawet dla niespecjalistów mogą być potrzebne i pożyteczne, pomieszczone przeważnie w dziale informacyjnym ogólnym.

— Na terenie letnim.

Ustalony już mróz pozwala na rozrywki i zabawy, właściwe sezonowi zimowemu.

Towarzystwo cyklistów przystąpiło więc już także do przeistoczenia terenu, na którym w lecie odbywają się ćwiczenia wycieczkowe, na ślizgawkę, która już od jutra od godz. 10-ej będzie otwartą.

Słyszeliśmy, że jeżeli pogoda posłuży, podobnie jak lat zeszłych, odbywać się tam będą rozmaite zabawy, a wiemy, że cykliści zabawy te urządzać umiemy, na ślizgawce więc ich, dobrze urządzonej, nieodległej i bezpiecznej, zawsze będzie pełno amatorów i amaterek sportu łyżwowego.

— U wioślarzy.

Zapowiedziane na nadchodzącą niedzielę przedstawienie amatorskie u wioślarzy będzie ostatniem w szeregu rozrywek artystycznych, aż do popielca.

Adwentową ciszę przerywać będzie tylko agitacja przedwyborcza przed ogólnem zebraniem, w połowie grudnia odbyć się mającem, cały zaś karnawał wypełnią wieczory tańcujące.

Dotychczasowy gospodarz lokalu, p. E. Maleszewski, postanowił zrzec się nadal stanowczo z takim powołaniem pełnionych dotąd obowiązków swoich.

— Z Wisły.

Lody na Wiśle szybko się zwiększają.

Zupełnemu zamarznięciu rzeki stoi na przeszkodzie stale trwające podnoszenie się wody; przez noc ubiegłą np. przybyło blisko 1/2 stopy.

Dzisiaj przed południem wodomiar wskazywał 4 stopy 8 cali.

— Na ślizgawce.

Jan Matusiak, syn wyrobnika, udawszy się wczoraj na ślizgawkę na glińnikach, nie zauważył weale, iż lód jest zbyt cienki pod warstwą spadłego śniegu.

Kiedy M. ujechał na łyżwach kilkanaście kroków od brzegu, lód załamał się i chłopiec wpadł do wody.

Wypadek zauważyli przechodzący robotnicy i przy pomocy drągów i linek M. wyratowali.

Chłopiec z przeziębienia rozchorował się ciężko.

— Zamach samobójczy.

Nocy wczorajszej Leontyna Wnorowska, wdowa po oficjałście kolejowym, zamieszkała za rogatkami wolskimi, uciekła z domu w samej bieliznie.

Desperatka rzuciła się w przerebel glińniak, lecz zdołała ją wydobyć.

Z trudnością W. została do zmysłów przyprowadzona.

Zyciu W., z powodu silnego przeziębienia, grozi niebezpieczeństwem.

Przyczyną rozpaczywego zamachu był rozstrój nerwowy, wywołany żalem po stracie męża.

Wnorowska liczy 27 lat wieku.

— Pożary.

Dziś około godz. 7-ej rano pod nr. 67-ym przy ul. Żelaznej, w frontowym murowanym domu na parterze, wynikił pożar.

Ogień wszczął się z niewiadomej przyczyny w stolarni i mieszkaniu Eljasza Stalińskiego.

Zawiadomiony przez telefon oddział straży z koszar mirowskich podążył na miejsce i zastał wybuchające na zewnątrz płomienie.

W ciągu 2-ch godzin energicznego ratunku ogień ugaszono. Straty są nader wysokie.

Wyroby, materiał i warsztaty spaliły się doszczętnie.

Przyległy pokój zegarmistrza Einberga również uległ zniszczeniu.

Sufit, okna i drzwi spaliły się, dach i belki musiano rozebrać.

Szkoda może wynosić z górą 5,000 rs., a spalone przedmioty nie były ubezpieczone.

Przy rozgrzewaniu rur wodociagowych pod nr. 5-ym przy ul. Twardej wynikił pożar, który ugaszono bezwzględnie.

NOTATNIK TERMINOWY.

— W dniu jutrzejszym, o godz. 8-ej zrana, przed urzędem rekrutkim w b. barakach rekrutkich na Pradze stawić się mają z trzeciego rewiru powołania, składającego się z cyrkulów: wolskiego i jerozolimskiego, do superrewizji ci popisowi z cyrkulów jerozolimskiego, którzy losowali w latach zeszłych i korzystają z odroczenia do tegorocznego poboru. Pojutrze, t. j. d. 30-go b. m., jako w dzień świąteczny, czynności komisji poborowej będą zawieszane.

ZE ŚWIATA.

× Z Krakowa donosi nasz korespondent pod dniami 27-ym b. m.: Występy Heleny Modrzejewskiej rozpoczęły się tu w d. 3-im grudnia. Pomimo, iż termin ten dziś dopiero stanowczo został oznaczony, wiele bardzo osób z prowincji zgłosiło się już po bilety. — Wczoraj wieczorem na cześć prof. dra Augusta Sokołowskiego, świeżo wybranego na posła do rady państwa, urządzono tu tłumny korowód z pochodniami. — Trwające od dni paru dość silne mrozy wystraszają już publiczność z sal Towarzystwa sztuk pięknych, gdzie wieczorami przy elektrycznym oświetleniu urządzane bywają koncerty orkiestr wojskowych. — Jeszcze nie położono kamienia węgielnego pod budowę nowego gmachu teatru, a już rozpoczynają się protekcyjki dla Niemców, konkurujących o prace niezbędne dopiero dla ostatecznego urządzenia sceny. Dzienniki miejscowe, nie bacząc, iż istnieje tu szkoła sztuk pięknych, nie szczędzą pochwał Niemcom za pomysły dekoracyj, a przed rokiem dla restauracji kościoła N. Panny Marji także użyto wiedeńskich pracowników.

× Wyrok. W głośnej sprawie nadużyć loteryjnych, dokonanych przez Farkasa i spółkę, sąd w Temeszwarze wydał wyrok. Farkas, Szobovits i Puspaky skazani zostali na sześć lat więzienia poprawczego i na 10 lat pozbawieni praw stanu, wspólniczka zaś ich, Telkessy, na dwa lata więzienia poprawczego. Oprócz powyższej kary, skazani zwrócili mają rządowi 480,000 guldenów.

× Ekskomunikowana redaktorka. Donoszą z Peru, że arcybiskup z Limy ekskomunikował pannę Klarindę Tusner, redaktorkę pisma *E. Peru Illustrado*, za pomieszczenie w niem przekładu powieści brazylijskiego dziennikarza Coelho Netto, drukowanej w dzienniku *O Pais* p. t. „Magdala”. W Arequipa ukonstytuował się komitet kobiecy, żądający od arcybiskupa ekskomuniki i na autora powieści. Tak w tem mieście, jak i w Cuzco, ludność spaliła na placach publicznych wszystkie egzemplarze *Peru Illustrado* z zakazaniem dziełem.

× Szlachetny napój. W fabryce sztucznego wina w Nimes skonfiskowano 50,000 litrów kwasu mrówczanego. Właściciel fabryki zabarwił kwasem wyroby swoje i wysyłał je jako „młode wina” do Paryża.

× Ogłoszenia małżeńskie weszły już w życie i w Indiach wschodnich. I jakie jeszcze. Jeden z miejscowych dzienników pomieszczył między innymi dwa następujące: „Pewien Rajah z Bengalu posiadający majątku 15,000,000 rupij, a czystego dochodu rocznego 99,000 rupij, życzy sobie wejść w porozumienie listowne z młodą i ząną europejką, w celu poślubienia jej. Uprasza się o nadsyłanie fotografii. Adres itd.” „Pewien szanowny wielce mieszkaniec Indji, posiadający majątku 13 milj. rupij, pragnie zaślubić młodą, ząną europejkę, uprasza o nadsyłanie adresów i fotografii, które nie będą zwracane. Zupełna dyskrecja zapewnia się.” Gdyby ogłoszenia te pojawiły się w naszych pismach, to w starej Europie jakież góry napłynęłyby odpowiedzi!

BAŃKI MYDLANE.

Straszne dzieci.

Dziewica, wielce już pełnoletnia, dokładała wszelkich starań, aby uchodzić za podlotka.

— Papa mój—rzecze kiedyś w trakcie rozmowy o podarunkach imieninowych—pamięta zawsze, aby przyjemne było połączone z pożytecznym; na każde imieniny ofiarowywa mi książkę...

Nastaje chwila długiego milczenia. Wreszcie 10-letni Bolo rzuca w ogólną ciszę swoje słówko:

— Musi pani mieć ładną bibliotekę!..

*

Lénia się w słońcu sople lodu,
Zmilkły wróble w ptasiej swadzie,
Po dwanaście stopni mrozu
Mamy—i to w listopadzie

Czerwienią nosy, uszy,
Wiher mroźny twarz siecze,
W bobry, szopy, skunksy plmień
Otuliło się człowiecze.

Wśród placów płoną stopy,
Grzeje przy nich się biedactwo,
Żle odziane i bezdomne,
Jak wśród puszczy leśnej ptaństwo.

O! panowie w pięknych bobrach
I w sobolach piękno panie!
Niech się zrodzi w sercach waszych
Cnota i do czynu stanie!

Cnota wielka i potężna;
Miłosierdzie jej na imię...
Bo biedakom smutno zawsze,
Ale dwakroć smutno w zimie...

NEKROLOGJA.

† Ś. p. Jan Paweł Leszczyński, obywatel z Bolesławca gubernji kaliskiej, przeżywszy lat 69, zmarł po długiej i ciężkiej chorobie dnia 27 listopada 1890 r. Pozostali synowie i córki zapraszają krewnych i przyjaciół na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w kościele moko-

towskim w dniu 29-ym listopada, to jest w sobotę, o godzinie 11-iej rano, a następnie na wyprowadzenie zwłok po nabożeństwie na cmentarz powązkowski. —4146—

† Ś. p. Zofja z Brozdowiczów BAJDAKOWSKA,

wdowa, opatrzona św. sakramentami, po ciężkich cierpieniach, w dniu 27-ym listopada r. b. życie zakończyła. Pozostała rodzina zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok z kościoła św. Barbary na Koszykach w dniu jutrzejszym, to jest w sobotę, o godzinie 11-iej rano na cmentarz powązkowski. —4147—

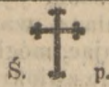

Amalja Kuźniecowa,

przeżywszy lat 48,

po długiej i ciężkiej chorobie, zasnęła w Bogu dnia 26 listopada 1890 roku.

Pozostali synowie i córki zapraszają przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok w dniu 29-ym listopada, o godzinie 2-iej i pół po południu, z kaplicy ewangelickiej przy ulicy Mylnej, na cmentarz ewangelicki odbyć się mające. 3—1516—

CZESŁAW FREYER,

magister prawa i administracji b. szkoły głównej warszawskiej,

sędzia śledczy warszawskiego sądu okręgowego,

po długich cierpieniach, zakończył życie w dniu 27-ym listopada r. b., przeżywszy lat 43. Ciężko zasmuceni: siostry, brat i bratowa zmarłego zapraszają krewnych, przyjaciół i kolegów na wyprowadzenie zwłok w niedzielę, to jest dnia 30-go listopada, o godzinie 2-iej po południu z kaplicy ewangelickiej przy ulicy Mylnej, na cmentarz tegoż wyznania. 3—1521—

† Ś. p. Karol Klossowski,

magister farmacji, zmarł w Zamościu dnia 23-go listopada 1890 r., przeżywszy lat 73. 2—1510

† W dniu 29-ym listopada, t. j. w sobotę, o godzinie 10-iej rano, jako w wigilję imienia

ś. p. ANDRZEJA SADOWSKIEGO,

emeryta, b. majstra ślusarskiego, odprawionam zostanie nabożeństwo żałobne za duszę jego w kościele powązkowski, na które pozostała żona, synowie i synowa zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —4142—

NADEŚLANE.

KALINOWSKI I PRZEPÍORKOWSKI

w Warszawie (hotel Europejski) polecają znacznie ulepszone papierosy „Dobre“ à 60 kop. „Renoma“, „Desser“, lit. „A“, lit. „B“, lit. „C“, lit. „D“, w cenie rs. 1 za 100 szt. i inne wyższych gatunków, własnej fabryki pod firmą „Noblesse“, prosząc Szanowną Publiczność o zwrócenie uwagi na firmę (Kalinowski i Przepiórkowski), znajdującą się wewnątrz każdego pudełka.

Kalinowski i Przepiórkowski

Zarząd

Akcyjnego Towarz. Manufaktur Juljusza Heinzel

w Łodzi

donosi nam o wynikłym w nocy dnia 25 b. m. pożarze w fabryce, który zniszczył część tkalni w takowej. Wypadek ten spowoduje tylko kilkodniową przerwę w funkcjonowaniu tejże części.

Wykonywanie zaś otrzymanych, jak również i powierzyć się mających zamówień, oraz ekspedycja towarów

nie ulegną żadnej zwłoce.

Metoda Kocha w Warszawie.

Wczoraj dokonane zostało przez dra O. Bujwidła zastrzyknięcie płynu Kocha czterem chorym, przebywającym na kuracji w uniwersyteckiej klinice

djagnostycznej prof. Thumasa i ordynatorów drów: Chelchowskiego, Grabowskiego, M. Frenkla i Prószynskiego.

Badania nad systemem Kocha prowadzone są w rzeczonej klinice z możliwą dokładnością.

W tym celu już we środę trzej chorzy, przeznaczeni do zastosowania nowej metody leczniczej, postawieni zostali we wszelkie warunki, odpowiednie badaniom naukowym: chorym za pożywienie podaje się wyłącznie mleko i jaja w oznaczonej ilości, wszelkie wydzielinę pacjentów w postaci płwociny, moczu itd., podlegają analizie; temperatura, oddech i puls są skrupulatnie co dwie godziny notowane na kartach szpitalnych.

Badania, prowadzone w ten sposób, dadzą możliwość ścisłego porównania stanu chorych przed i po wstrzyknięciu płynu Kocha.

Rano we czwartek, na kilka godzin przed iniekcją, stan chorych został ponownie ściśle zbadany i wciągnięty do szematów szpitalnych przez prof. Thumasa, w obecności ordynatorów i liczego grona studentów.

W ten sposób przygotowanych chorych poddano działaniu płynu Kocha, który został zastrzyknięty o godzinie 1½ po południu.

U pierwszego chorego P., w wieku lat 54 (krawiec), cierpiący na płuca, według jego słów, od lat ośmiu, stwierdzono znaczne zmiany w prawym płucu, cokolwiek mniejsze w lewym; głos pacjenta nieco zmieniony; kaszel słaby, niezbyt zmęczony; w płwocinie, którą chory oddaje w dość znacznej ilości, znaleziono laseczniki tuberkuliczne.

W bliższej rodzinie wypadków suchot nie było. Z powodu wskazanych znacznych zmian w płucach, dr. Bujwid uważał za dostateczne do wywołania właściwej reakcji zastrzyknąć pacjentowi jeden miligram czystego płynu Kocha.

Iniekcja u tego chorego, jak również i u następnych, została poprzedzona obmyciem miejsca, podlegającego iniekcji, odpowiednim roztworem sublimatu, w celu zachowania możliwej antiseptyki. Stan chorego obecnie przed wstrzyknięciem był bezgorączkowy.

Drugi pacjent, B., w wieku lat 37 (lokaj), uskarża się na kaszel, wprawdzie niewielki i bez szczególnych bolesności; głos znacznie zmieniony, tak, że mówi prawie szepejąc; w prawym i lewym płucu, zwłaszcza w ostatnim, stwierdzono u chorego znaczne zmiany; przy wysłuchiowaniu klatki piersiowej daje się słyszeć dużo wilgotnych rżrzeń; w krtni znaleziono znaczne zmiany; obecność laseczników w płwocinie stwierdzono niebicie; prócz tego u pacjenta wydziela się z prawego ucha ciecz na tle prawdopodobnie tuberkulicznym. Stan obecny chorego bezgorączkowy, w bliższej rodzinie wypadków suchot nie było. Pacjentowi zastrzyknięto również jeden miligr. płynu między łopatkami.

Trzeci pacjent C., lat 36 (ogrodnik), uskarża się na ból gardła, zwłaszcza silnie występujący przy lękaniu, kaszel niewielki, w głosie duże zmiany, ogólne odżywianie upośledzone; przy oględzinach zauważono u pacjenta zmiany w prawym płucu i lewej połowie krtni w postaci nacieczenia strun głosowych; w płwocinie odkryto laseczniki grucielce pałeczkowate i paciorkowate; stan chorego bezgorączkowy; dziedzicznych suchot nie było. Płynu Kocha zastrzyknięto temu choremu półtora miligr.

U trzech wyżej opisanych chorych objawy procesu gruźliczego zostały stwierdzone drogą fizycznych i mikroskopowych badań, właściwa więc reakcja, jak sądzi dr. Bujwid, powinna wystąpić najdalej po upływie 6—8-ia godzin.

W celu czysto djagnostycznym zastrzyknięto prócz tego płynu Kocha jeszcze jednemu choremu, u którego dotychczas rozpoznanie gruźlicy ściśle określić się nie dało.

Chory S., lat 45 (zdun), uskarża się na duszność, na którą cierpi od roku, i kaszel niezbyt silny, objawiający się od lat trzech, lecz niestale; badanie chorego wykazuje niezbyt wielkie zmiany wierzchołka lewego płuca; laseczniki okazały się w bardzo małej ilości. Ojciec pacjenta umarł na suchoty. Choremu zastrzyknięto 1½ miligr. płynu Kocha. U ostatniego chorego reakcja, jeżeli wystąpi, będzie przemawiała za sprawą gruźliczą.

Po skończonej iniekcji prof. Thumas wyraził drowi Bujwidowi podziękowanie w imieniu kliniki za jego bezinteresowną pracę w celach naukowych.

Chorzy pozostają pod ścisłą obserwacją ordynatorów i studentów, odbywających w tym celu deżury dzienne i nocne.

Następne wstrzykiwania nastąpią w sobotę.

Koch czy Nencki?

Dzisiejsze pisma lekarskie, mianowicie *Medycyna* i *Gazeta lekarska*, podnoszą sprawę, w której pierwszy wczoraj głos zabraliśmy.

Dwa *Kurjery* dzisiejsze również za nami wytańczają spór o limfę antigruźliczą przed sąd świata naukowego, przyczem *Poranny* wprost pisze, iż b. asystent Nenckiego, dr. Briger, dokładnie wtajemniczony w pracę naszego uczonego, opuścił Nenckiego i przeniósł się z tajemnicą do Kocha...

Medycyna między innymi pisze:

„Zdaje się, nie ulega wątpliwości, iż płyn Kocha na tej samej drodze, co i substancja Nenckiego został otrzymany. Ponieważ wyników swej pracy prof. Nencki nie ma zamiaru trzymać w tajemnicy, i zamierza podać szczegółowo metodę otrzymania danego środka, przeto spodziewać się należy, iż specyfik Kocha przestanie być mytem.”

„Byłoby prawdziwym triumfem — kończy *Medycyna* — zdemaskować, że się tak wyrazimy, ową berlińską tajemnicę.”

Gazeta lekarska znowu przytacza pracę prof. Nenckiego, którą w dosłownem tłumaczeniu z czasopisma szwajcarskiego wczoraj przytoczyliśmy.

Z Petersburga.

W ostatnim numerze *Now. wr.* znajdujemy ciekawy artykuł p. t. „Cena cukru w Rosji i Europie”. W artykule tym czytamy między innymi:

„Dla usprawiedliwienia zmywy, skierowanej ku podniesieniu sztucznemu cen cukru na rynkach wewnątrznych, przytaczają między innymi to, że cukrownie istnieć nie będą mogły, jeśli cena cukru spadnie niżej 4-ch rs. za pud dla fabrykanta, t. j. po potrąceniu akcyzy, wynoszącej 85 kop. i komiśso wych, które się dostają do rąk kupców-pośredników, co najmniej 1 rs. od puda. Innymi słowy: najniższa cena cukru dla konsumenta ruskiego wynosi około 6 rs. za pud, czyli 15 kop. za funt, przy czem zmniejszenie tej ceny poczyni się za zabójstwa dla cukrowni. Jakim jednak sposobem objaśnić się ta absolutna szkodliwość spadku ceny cukru niżej 6-u rs. za pud? Nikt ze współników lub obrońców zmywy, czy tam „normowania” produkcji, nie zadał sobie pracy wtajemniczenia w to wszystko ogółu publiczności, którą przez obłożenia wysokiem cenem cukru zagranicznego zmuszają do opłacania z własnej kieszeni zachcianek buchalterji cukrowniczej. U rzymujemy jednak stanowczo, że gdy obrońcy „normowania” produkcji, dla przekonania społeczeństwa, udali się do pomocy cyfr, to m. g. by przekonać raczej o tem, że ru-scy właściciele cukrowni posiadają ogromnych zysków, których osiągnąć w drodze naturalnej i prawnej nie mogą, gdyż kapitał daje normalnie tylko średni procent.”

Przytoczywszy całe szeregi cyfr, dotyczących cen cukru w Cesarstwie i Królestwie, oraz w różnych miejscowościach Europy zachodniej, autor powiada między innymi: „Porównywalne te cyfry urzędowe, konsument tutejszy będzie miał do rozwiązania istotnie ciekawą zagadkę: Jakim sposobem w Europie zachodniej, przy daleko wyższej, niż w Rosji, płacy robotniczej, a jeszcze wyższej rencie, otrzymywanej z ziemi, oraz ceny ziemi, produkcja cukru kosztuje tam o tyle taniej, iż fabrykanci zachodnio-europejscy mogą sprzedawać cukier dwa i pół razy, a nawet trzy razy taniej, niż ruscy, iż cukrownie nie tylko nie upadają, lecz, przeciwnie, rozwijają się coraz bardziej. Mówiąc o innych gałęziach przemysłu, na większe koszty produkcji w Rosji wpływać może niedostateczny rozwój techniki, oraz brak dobrej administracji, w porównaniu z zagranicą; lecz w dziedzinie produkcji cukrowniczej o tem mowy być nie może, gdyż gałęź ta rozwinięła się pod względem technicznym olbrzymio, nie ustępując zagranicy.”

Wobec tych wszystkich warunków, owe „normowanie” produkcji nabiera pewnego specjalnego, osobliwego charakteru; nie można jednak bynajmniej powiedzieć, ażeby ono było skutkiem istotnej potrzeby produkcji cukrowniczej, gdyż nie ulega najmniejszej wątpliwości, że zmniejszenie cen cukru wpłynęłoby na powiększenie jego konsumcji. Tym sposobem zmniejszenie ceny cukru przyniosłoby niewątpliwą korzyść nie tylko producentom, lecz i społeczeństwu, a nie byłoby przytem zamachem na sprawiedliwość.”

Nowosti zastanawiają się bliżej nad obecnym położeniem politycznym Europy.

Nieokreślony stan rzeczy — czytamy tam między innymi — wywołuje zawsze mnóstwo przypuszczeń i domysłów. Nie dziw więc, iż od czasu do czasu pisma zagraniczne donoszą o mniej lub więcej niemożliwych do urzeczywistnienia planach w sferze polityki zewnętrznej. Oto obecnie znowu spotykamy się z tem samem. Tym razem, jak zresztą już poprzednio, z pomocą fantazji publicystów zachodnio-europejskich przyszedł nader zagadkowy charakter cesarza niemieckiego. Paryżki *Soleil*, a za nim niektóre dzienniki włoskie objawiły światu, iż cesarz Wilhelm III-ci przygotowuje się do nowego *coup de théâtre*, a mianowicie: zamierza on, jeszcze

w ciągu bieżącej zimy zwołać do Berlina nowy kongres międzynarodowy. Ostatni zjazd w Medjolanie generała Caprivi'ego z Crispim miał rzekomo służyć, jako preludjum do kongresu. Jakież jednak cel tego kongresu? Jeśli wierzyć można dziennikowi paryżkiemu, to w sferze zamiarów cesarza Wilhelma leży zorganizowanie międzynarodowego związku celnego, skierowanego przeciwko Stanom zjednoczonym. Według *Soleil*, udział Anglii, Włoch i Austrii ma być w kongresie owym zapewniony.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego“.

Petersburg 28-go listopada. (Tel. Aj. półn.)—Telegram urzędowy donosi, że podróż Jego Cesarskiej Wysokości Cesarzowicza po Nilu będzie trwała dziesięć dni.

Petersburg 28-go listopada. (Tel. Aj. półn.)—*Petersb. wiad.* mówią o konieczności odnowienia składu władz finlandzkich przez żywioły ruskie. Wymaga tego nie tylko sprawa popierania rasy w Finlandji, ale nadto przyczyny faktycznej natury, gdyż zaledwie 20% personelu sądowego finlandzkiego posiada wykształcenie uniwersyteckie.

Petersburg 28-go listopada. (Tel. Aj. półn.)—Według doniesienia gazety *Nowoje wremia*, w szkołach elementarnych kolonij niemieckich w Rosji wprowadzony ma być język ruski, jako wykładowy.

Petersburg 28-go listopada. (Tel. Aj. półn.)—Z powodu zbliżania się cholery do Jerozolimy, wydawanie paszportów, udającym się tamże pielgrzymom, zostało wstrzymane.

Petersburg 28-go listopada. (Tel. Aj. półn.)—*Nowosti* donoszą, że kwestja utworzenia komitetu zbożowego do klasyfikacji towaru ziarnowego i zorganizowania nadzoru nad handlem zbożowym wywozowym, przekazana została do zaopiniowania specjalnej radzie, złożonej z dyrektorów departamentów i ministerjum finansów i kilku rzeczoznawców. Zamierzono również delegować za granicę osobę doświadczoną, w celu zapoznania się z wymaganiami ryneków zagranicznych, konsumujących zboże ruskie.

OTWARCIE AKADEMJI.

Praga czeska 28-go listopada. (Tel. pr. K. W.)—Otwarcie akademji czeskiej, na d. 2-gi grudnia projektowane, odroczone, ponieważ protektor jej, arcyksiążę Karol Ludwik, oświadczył, że wobec rozterki stronniestw, panującej dziś w Pradze czeskiej, nie przybędzie do Pragi.

UGODA IZB.

Praga czeska 28-go listopada. (Tel. pryw. Kur. War.)—Manifest, wydany przez posłów niemieckich, wylicza powody wstrzymania się niemców od udziału w wystawie praskiej.

Praga czeska 28-go listopada. (Tel. pryw. Kur. War.)—Na posiedzeniu wczorajszym sejmiku czeskiego dep. Plener wystąpił z wielką mową ugodową, w której stwierdził, że ugoda jest zachwiana, ale nastąpić musi; może inny rząd jej dokona.

ODKRYCIE D^{RA} KOCHA.

Berlin 28-go listopada. (Tel. pr. Kur. W.)—Rokowania mające na celu utworzenie osobnego instytutu dla badań Kocho, skończono pomyślnie. Plan budowy przyjęte.

Berlin 28-go listopada. (Tel. pryw. K. W.)—Współpracownik i zięć Kocho, dr. Pfuhl, mianowany został profesorem.

WYBORY WŁOSKIE.

Rzym 28-go listopada. (Tel. pr. K. W.)—Świeżo wybrany deputowanym rzymskim irredentysta Barzilai zapowiedział, że będzie interpelował Crispiego w sprawie oświadczeń jego politycznej i dyplomatycznej natury, złożonych w znanej mowie florenckiej przeciw irredencji. Crispi z powodu wyniku wyborów jest przedmiotem gorących owacyj. Caprivi nadesłał mu depezę z powinszowaniem świętnego zwycięstwa. Parlament będzie liczył 410 posłów ministerjalnych, 40-tu członków obu umiarkowanych frakcyj opozycyjnych, 37-min radykalistów

i 9-ciu dzikich. Rezultat ten zmienia jeszcze bardziej na korzyść rządu wybory uzupełniające.

LOSZY PARNELLA.

Londyn 28-go listopada. (Tel. pr. Kur. W.)—Na ostatnim zgromadzeniu posłów irlandzkich Mac Carthy zaklinał Parnella, aby dla uratowania świętej sprawy niezawisłości irlandzkiej usunął się na pewien czas od udziału w pracach parlamentarnych. Inni mówcy byli tegoż samego zdania. Podobno za rezygnacją Parnella oświadcza się siedemnastu posłów irlandzkich.

Lwów 28-go listopada. (Tel. pr. K. W.)—Sejm ukończył na posiedzeniu wczorajszym rozprawę generalną nad budżetem. Romańczuk imieniem klubu rusińskiego sformułował program odrębnego rozwoju narodowego rusinów galicyjskich, połączonego z wiernością dla dynastji babsburskiej i dla kościoła rzymskiego. Namiestnik hr. Badeni, przyjmując do wiadomości to oświadczenie, zażądał od zwolenników wyłączonego programu szczerego podjęcia walki z jego przeciwnikami. Klub rusiński podzielił się: Antoniewicz, Harasymowicz, ks. Sirko, Korol i Kulaczkowski wystąpili z klubu, nie podzielać tego programu. Antoniewicz zarzucił wczoraj Romańczukowi w sejmie ohydkę robienia interesów na patriotyzmie austriackim. Metropolita Sembratowicz oświadczył uroczyście imieniem biskupów i duchowieństwa solidarność z programem.

Poznań 28-go listopada. (Tel. pr. K. W.)—W Nakle dziesięciu wychodźców z Królestwa wysadzono z pociągu kolei żelaznej, gdyż nie mieli biletów. Falszywi ajenci odarli ich z wszelkiej gotówki i dokumentów.

Paryż 28-go listopada. (Tel. pr. Kur. W.)—Rząd ogłosił bankructwo „Banque d'Etat”, którego prezesem jest zbiegły od kilku dni deputowany Mary Reynaud. Izba deputowanych odmówiła świeżo zatwierdzenia jego mandatu; *przyp. red.*

Paryż 28-go listopada. (Tel. pr. K. War.)—Aresztowany tutaj polak Dąbrowski zatrzymany został w więzieniu pomimo stwierdzenia, że nie jest Padlewskim i że nie miał z nim żadnych stosunków. Dąbrowski jest robotnikiem i socjalistą.

Paryż 28-go listopada. (Tel. pr. K. W.)—W liście do jednego z katolików oświadcza kardynał Lavigerie, iż rzeczpospolita jest jedyną dzisiaj możliwą formą rządu we Francji. Monarchia umarła z hr. Chambordem. Hrabia Paryża unicestwił sam siebie oświadczeniem, że wszelkie środki, prowadzące do celu, dobrami są. Kardynał dowodził cytatami z ojców świętych, że Kościół uznaje każdą formę rządu, byle opartą była na zasadach cnoty i obyczajności.

Bruksella 28-go listopada. (Tel. pryw. K. W.)—Izba deputowanych uchwaliła wziąć pod obrady projekt rewizji konstytucji, przedstawiony przez Pawła Jansona. Katolicy głosowali także za rewizją.

Rzym 28-go listopada. (Tel. pr. Kur. W.)—W Santjago (Chili) odbędzie się w r. 1891-ym konsylium biskupów południowej Ameryki. Przewodniczyć będzie arcybiskup z Santjago Mariano Casanova, który otrzyma kapelusze kardynalski.

Londyn 28-go listopada. (Tel. pryw. K. W.)—Izba gmin przyjęła irlandzki bil rolny 268 głosami przeciw 117. Parneliści głosowali z większością.

Ateny 28-go listopada. (Tel. pr. Kur. W.)—Nota okólna, którą przygotował Delyanis, została cofnięta. Dyplomacja tłumaczy sobie ten dziwny wypadek tem, że Delyanis nie chce sobie pokojowymi oświadczeniami krępować rąk.

Konstantynopol 28-go listopada. (Tel. Aj. półn.)—Wczoraj wręczono sultanowi wiernopoddańczy adres, podpisany przez wszystkich zamieszkałych w Konstantynopolu bogatszych armenczyków.

Belgrad 28-go listopada. (Tel. pr. Kur. W.)—Adres większości skucepiny zawiera ustęp, wymierzony pośrednio przeciw Austrii. Wyrażając zadowolenie ze zniesienia zakazu, wzbraniającego przywozu do Austro-Węgier trzody chlewnej z Serbji i przywrócenia dawniejszego stanu, odpowiadającego umowom, ostrzega zarazem rząd, „aby w przy-

szłości podobne przejścia nie zaskoczyły go nieprzygotowanym”.

Berlin 28-go listopada. (Tel. pr. Kur. War.)—

Ruble w gotówce 234 00 (wczoraj 237 75)

Ruble na dostawę 234 50 (wczoraj 237 75)

Zbrodnia w pociągu nr. 5.

Szczegóły mordu.

Zastanawiając się nad samym aktem spełnienia zbrodni, wszyscy wogóle dziwią się, jakim sposobem, pomimo błyskawicznego napadu, mordercy mogli tak skutecznie i szybko wszystkiego dokonać.

Nasuwa się teraz podejrzenie, iż przed wymierzeniem ciosów sypnięto ofiarom w oczy jednocześnie jakiś gryzący proszek, który ich oszołomił i wywołał naturalne bardzo podniesienie rąk do twarzy.

Sekundowy ten moment mógł wystarczyć na zadanie wiadomych ciosów.

Dalej zadawano sobie pytania, dlaczego zbrodniarze wyrzucali ciała z wagonu, narażając się, iż ktoś z okna, wyglądając, mógł to spostrzedz.

Wszak można było zwłoki umieścić na ławkach i przykryte paltotami robiłyby złudzenie uspijonych pasażerów.

Zbrodniarze, działając z wyrafinowanym planem, obmyślonym w najdrobniejszych szczegółach, wiedzieli, że kasjer z Walentynowa, p. Bogacki, będzie oczekiwał na stacji w Pniewie, po odbiór pieniędzy od Schmitta, więc zbrodnia mogła się od razu wydać.

Pusty zaś wagon przy jednoninutowym postoju zapewniał pewną zwłokę, a każda minuta opóźnienia w ujawnieniu zbrodni będzie nowym atutem w piekielnej grze lotrów.

Fakta stwierdzają, iż wyrachowanie to okazało się słuszne, zwłaszcza, że zanim znaleziono drugie zwłoki (trwało to z górą półtorej godziny), było mniemanie, że jeden z wiozących pieniądze zamordował towarzysza i uciekł.

Z ostatniej chwili.

Jan Wyroskiewicz, „artylerzysta”, pochodzi z tegoż co i Pawlak powiatu łęczyckiego z okolic miasteczka Debia.

Po wyjściu z wojska Wyroskiewicz zajmował się w fabrykach: Lilpopa i Raua, a ostatnio Norblina, gdzie pod koniec zeszłego miesiąca wziął uwalniające świadectwo.

Morderca jest żonaty i dzietny. Żona, kobieta cicha, spokojna, zapewne nie była w zbrodnicze plany wtajemniczona.

Dzięki rozсланym już w różne strony fotografjom zbrodniarza, mnóstwo sprawek Pawlaka wychodzi na jaw.

Tak np. morderca brał udział w znanym napadzie na dwór p. Kretkowskiego w powiecie włocławskim.

Wspólnicy Pawlaka, przebywający teraz w więzieniu, znali go pod przezwiskiem Zwierza.

Zbrodniarze za granicą.

W ostatniej chwili dowiadujemy się, iż obaj mordercy znajdują się po za granicami kraju.

Przedostali się oni zapewne w przebraniu i charakterystyce (w czem celował Pawlak) zmieniający postacie kołową drogą między Słupcą a Kaliszem.

Tam zdaje się kontrabandziści, dopomagający w przeprowadzaniu emigrantów do Brazylii, przeprowadzili zbrodniarzy, umiatając, że mają do czynienia z wychodźcami, zwłaszcza iż Pawlak i Wyroskiewicz, pochodząc z ludu w szermięgach i kozuchach mogli się właściwie przedstawiać.

Przejechali oni przez Trzemeszno, Gniezno, kierując się do Frankfurtu.

Tam ich zapewne ujmą, gdyż podobizny lotrów zostaną umieszczone w nader rozpowszechnionej gazecie niemieckiej, podającej specjalnie fotografje głośniejszych przestępstw.

Wobec prawdopodobnej ucieczki lotrów za granicę, poszukiwania ich tam mogą być skuteczniejsze, jeżeli zostanie oznaczona większa nagroda.

Dopóki mogli się znajdować w kraju, władze miejscowe i ludność zresztą do żywego tknięta potworną zbrodnią, bez względu na wynagrodzenie, działałaby z całym zapalem dla wykrycia morderców.

Za granicą przecież zainteresować tameczną poli-

cję i ludność należy tylko nadzieją znacznej korzyści.

Dochodzi nas wiadomość, że podobno morderców miano ująć w Hamburgu.

Pawlaka przytrzymano w kantorze bankierskim przy wymianie pieniędzy, Wyroskiewicz zaś w hotelu, w którym obaj stanęli.

Z SĄDÓW.

(Korespondencja własna Kurjera Warszawskiego.)

Napad na kasjera.

Piotrków 27 listopada.

Dnia dzisiejszego, po godz. 1-ej po południu, II-gi wydział karny sądu okręgowego piotrkowskiego przystąpił do sądenia sprawy o napad na kasjera fabrycznej firmy Szajblera w Łodzi, Ferdynanda Bihalke, jaki nastąpił na początku r. b., który, wyleczony z ran, staje w sądzie. Następnie, aczkolwiek było domniemanie, że jednym z głównych sprawców tego napadu był Franciszek Pawlak, domniemanie to jednak nie zostało stwierdzone sądownie.

Komplet sądzący stanowią: wiceprezes p. Busse, członkowie sądu pp.: Kołczanowski i Szestakow, oskarża towarzysza prokuratora p. Jachimowski, pióro trzyma podsekretarz p. Rajkowski.

W sprawie tej z aktu oskarżenia pociągnięto do odpowiedzialności następujące osoby: pruskich poddanych: Józefa Kwikerta, 27 lat; Walentego Kwikerta, 29 lat; Marjanę Kwikert, 25 lat; włościan gminy Ostrów-Wartki, powiatu tureckiego: Adama Janiszewskiego lat 29 i Marjanę Janiszewską lat 30, mieszkankę m. Łodzi; Konstancję Fajerabend, lat 40; włościankę gminy Buczek, powiatu łaskiego, Marjanę Pawlak, lat 23, i włościanina gm. Kaczew, pow. łęczyckiego, lat 27. Razem więc w akcie oskarżenia figuruje 8 osób, z których Józef i Walenty Kwikiertowie i Adam Janiszewski oskarżeni są o rabunek, a pozostali o ukrywanie zagrabionych rzeczy. Ci trzej też byli w więzieniu podczas śledztwa pierwiastkowego, a pozostali odpowiadają z wolności. Do sądu nie stawili się dwóch oskarżonych: Marjanna Kwikiert i Antoni Lemański, których policja nie mogła odszukać. Pod sądny Walenty Kwikiert oświadczył, że odebrał list od siostry, w którym ta pisze, że żona jego (Marjanna) wyjechała do Brazylii. Sąd, zgodnie z opinią prokuratora, zdecydował oddzielnia sądzić sprawę o Marjannie Kwikiert i o Lemańskim i donieść o tem izbie sądowej warszawskiej.

Następuje konfrontacja świadków.

Nie stawili się: Teofil Teresiewicz, Wojciech Andrzejewski, Tekla Kochanowicz i Antoni Paczkowski, którym nie doręczono wezwań z powodu wyjazdu niewiadomo dokąd, a przypuszczalnie do Brazylii; Piotr Skobski, który przysłał świadectwo o swojej chorobie ze szpitala św. Łazarza; Dymitry Demeńczuk przeniesiony został do policji do Petersburga, zkaąd nie przysłano jeszcze zawiadomienia o wręczeniu wezwania. Świadkowie zaś, Paweł Makarow, agent policji, nie stawili się z niewiadomego powodu. Prokurator i obrońcy proszą o sądenie sprawy, pomimo niestawienia się tych świadków.

Adw. przys. Stefan Młodowski broni Marjanę Janiszewską, a adv. przys. Gustaw Lewy z urzędu broni Konstancję Fajerabend. Pozostali pod sądni nie mają obrońców.

Sąd po krótkiej naradzie decyduje sądzić sprawę i przeczytać zeznania ze śledztwa pierwiastkowego Tekli Kochanowicz i Skobskiego, a Demeńczuka w razie potrzeby. Następnie przystąpiono do aktu oskarżenia. Znanego ze streszczenia podanego w nrze 328-ym Kurjera.

Podczas tego napadu z domu dla robotników, znajdującego się przy fabryce, wyszła Wilhelmina Lesselowa i kiedy zobaczyła, co się działo, z początku myślała, że to bójka, lecz wkrótce domyśliła się, że to rabunek, i zaczęła krzyżeć. Napastnicy, których Lesselowa z powodu ciemności nie widziała dobrze, uciekli, a Bihalke uciekł do fabryki, ona zaś podeszła do miejsca napadu i znalazła tam topór i trzy paczki pieniędzy, razem 2,300 rs. Po jakimś przeciągu czasu do tego miejsca podszedł robotnik Dysterkiewicz i znalazł dwie blaszanki do wody. Tegoż rana handlarz Appelt, handlujący w Pfafendorfie, słyszał za domami, blisko fabryki Szajblera hałas, zatrzymał się więc w ulicy, a niebawem obok przebiegło czterech ludzi, z których biegnący na przodzie miał w rękach paczkę z papierem i upuścił ją, ci, co biegli za nim, podnieśli ją, chociaż on krzyżał: „dalej, dalej!—niema czasu.” Wszyscy oni pobiegli w stronę pola, a w kilka minut po tem przybiegli robotnicy z fabryki i Appelt dowiedział się od nich o obrabowaniu Bihalke.

Podczas oględzin lekarskich nad lewym uchem u Bihalkego znaleziono ranę długości 3-ch cali, nad tą raną była druga z gładkimi brzegami. Na lewym boku również znaleziono ranę. Ostatnia, podług opinji lekarza, była zadana ostrym nożem, a pierwsze dwie tępem, ciężkim narzędziem, w rodzaju znalezionej toporu. Uszkodzenia te lekarz uznał za niegroźące niebezpieczeństwem.

Niedługo, po obrabowaniu Bihalkego, Walenty Boruta, który mieszkał w Łodzi u swego szwagra, Górczew-

skiego, zauważył, że Walenty Kwikiert i jego żona, Marjanna, którzy też mieszkali u Górczewskiego, przestali przychodzić do domu, a kiedy pewnego razu, we wtorek, Marjanna przyszła podczas nieobecności Górczewskiego, i zaczęła zmieniać ubranie, to Boruta, obserwując ją, spostrzegł, że ona ma na piersiach pieniądze, wtenczas Boruta wszczął rozmowę o obrabowaniu Bihalkego, któremu zabrali 18,000 rs. Marjanna wyraziła się, że zabrali tylko 7,000 rs., ponieważ pozostałe pieniądze, wyrwijając z rąk Bihalkego paczkę, porozrzucali. Rozmawiając o tym napadzie, w końcu Marjanna opowiedziała Borucie, że w napadzie brało udział pięć osób, a pomiędzy nimi i jej mąż, Walenty, i brat jego, Józef; że oni już kilka tygodni mieli na oku Bihalkego, ale nie mogli się zdecydować na napad, ponieważ nie mogli się ostatecznie zgodzić, co kto ma robić, w końcu zaś zgodzili się, wzięli blaszanki, aby mieć wygląd robotników, i kiedy spotkali Bihalkego, to jej mąż uderzył go w głowę, inny z napastników zranił nożem i napastnicy zdążyli wyrwać mu z rąk paczkę, którą mocno trzymał. Zabrane pieniądze zostały podzielone na równe części, a oprócz tego, 500 rs. dostał ten, co ich zaprowadził do tego rabunku, 80 rs. ten, w którego mieszkaniu siedzieli, a 25 rs. ten, co pilnował domu.

Po tem opowiadaniu Marjanna odeszła, a w piątek ułożyła swoje i męża rzeczy i zawiozła je do mieszkania kochanki brata jej męża, Józefa Kwikerta, nazwiskiem Marjanny Pawlak, której powiedziała, że dnia następnego pojedzie do Sosnowic, do swojej siostry, Lemańskiej. O tem wszystkim Boruta opowiedział Teofilowi Teresiewiczowi, a ten oznajmił agentom tajnej policji, wskutek czego wieczorem d. 27-go stycznia, w sobotę, urzędnicy: Skobski, Skorczyński, Makarow i Dąbrowski ze strażnikiem Biełlinkiem i świadkami udali się do mieszkania Marjanny Pawlak, do Bałut, na rewizję.

(D. c. n.)

W sprawie tej sąd, uznając Kwikiertów i Janiszewskiego za winnych rabunku, połączonego z gwałtem, a Marjanę Pawlak za winną utajenia rabunku, skazał troje pierwszych po pozbawieniu wszelkich praw stanu na osiedlenie w bardziej oddalonych miejscowościach Syberji, Marjanę Pawlak po pozbawieniu szczególnych praw na zamknięcie w więzieniu na rok jeden. Marjanna Janiszewska i Konstancja Fajerabend zostały uniewinnione.

GIEŁDA.

Warszawa, 28-go listopada.

Dzisiejsze poranne szacowania berlińskie brzmiały znacznie pomyślniej, obiecywały bowiem 238.50, 239, 239 w poszukiwaniu, a nadto 239.25 na grudzień r. b., co odpowiada kursom 41.92½, 41.85 i 41.80 bez kosztów, a otrzymane nadto depesze stwierdzały mocniejsze usposobienie i ujawniającą się chęć kupna na giełdzie berlińskiej. U nas rozpoczęto obroty dość wysokim kursem 42 (równia 238.10 m. bez kosztów) za Berlin wpłatowy, lecz gdy nadeszły lepsze taksy i podaży waluty wzmogła się, cena ta uległa obniżce i zeszła do 41.82½ (t. j. 239.10 m. za 100 rs.); w końcu posiedzenia oddawcy cofnęli się, a kup waluty nie ustawał jednakże, skutkiem czego kurs zaczął się podnosić i powrócił do 41.95 (238.80 m.). Różnice tworzyły dziś 5 kop., a przy porównaniu wczorajszego końcowego kursu 85 kop. na korzyść rubli. W dostawach robiono dziś dość dużo. Sprzedano dostawy z odbiorem codziennym według woli nabywającego do końca stycznia r. p. po 41.70 i do końca grudnia r. b. po 41.95, a z odbiorem stałym w końcu stycznia r. p. po 41.75 i w końcu grudnia r. b. po 41.70 i 41.67½.

W obcych walutach ruch średni. Krótkim Berlinem obracano po 42, 41.95, 41.92½, 41.85, 41.82½, 41.90 i 41.95, żądając 42.15. Inne niemieckie krótkoterminowe miasta bankowe oddawano po 41.85, 41.80 i 41.82½. Londyn krótki po 8.47 w zaoferowaniu nominalnem. Paryż krótki chciano zbyć po 34, bez nabywców. Wiedeń krótki brano po 74.10, przy żądaniu po 74.50.

W papierach obrotu średnie, przy dążności cokolwiek lepszej. Żądano za listy likwidacyjne 91 i 90.50, względnie do wielkości odcinków, a otrzymano 90.85 za kilka tysięcy w sztukach po rs. 1,000 i 500, oraz 90.25 za kilka tysięcy w drobnych odcinkach. Wschodnie pożyczki w zaoferowaniu po 102.75 I-ej i II emisji, podczas gdy III em. pozostawiano po 105. Nową pożyczkę 4%, chciano zbyć po 88.75, a nabyto kilkadziesiąt tysięcy po 88.55 i 88.60.

Listy zastawne ziemskie starano się umieścić po 96.30 I ser. i po 95 II-ej, III IV i V ser., a umieszczono kilkadziesiąt tysięcy najmłodszej serji po 94.55, 94.60, 94.65, 94.70 i 94.75, poszukiwano I-ej s. po 96. Listy zastawne m. Warszawy ofiarowano po 99, 98.25, 95, 94.15 i 94, stosownie do serji; zabrano kilka tysięcy III-ej serji po 94.85, kilka tysięcy IV-ej ser. po 93.90, oraz kilka tysięcy ostatniej serji po 93.65 i 93.70. W żądaniu bez ruchu notowano listy zastawne m. Łodzi po 95, 93, 92.50 i 92, względnie do serji. Ulokowano kilka tysięcy obligacji kanalizacyjnych m. Warszawy po 90.50, przy chęci otrzymania 91.

Zapłacono 42 za kilka tysięcy marek w gotówce.

Godzina 12. Usposobienie giełdy dla walut obcych wyciekające.

Okowita. Wiadro od 8.48 do 8.51½, garniec od 2.76 do 2.77. Dowozy cokolwiek większe. Usposobienie słabsze. Cena warsz. Tow. ocz. i sprz. spir. 10.60.

Sprawozdania z targów.

Targ zbożowy na placu Witkowskiego, dnia 28-go listopada. Dowozy zboża na targ dzisiejszy były możliwie minimalne. Kilkanaście korey pszenicy w gorszym gatunku sprzedano po 5 rs. Kilka małych partyjek żyta wyborowego towaru kupiono po 4.25 do 4.35. Owsa wystawiono na sprzedaż 400 korey. usposobienie mocne, popyt dosyć chętny, nabywano stosownie do gatunku 2.30, 2.35, 2.40, 2.50, 2.55 do 2.65. Siana dowieziono w nieznacznych ilościach, ceny pomimo to mocne, 30, 35 do 40 kop., słomę oddawano po 25 do 30 kop. za pud.

Kurator szpitala starozakonnych w Warszawie, podaje do wiadomości, iż w ciągu 2-go kwartału r. b. wipnęły następujące ofiary na rzecz tegoż szpitala:

Od sędziego pokoju 12-go oddziału otrzymane od Moszka Bornsteina 3 rs., od Z. Sosnowskiego 1 rs., od komitetu synagogi na Tlomackiem ofiary zebrane od różnych osób w roku 1889-ym (do dyspozycji kuratora) 529 rs. 50 kop., od Michała Nisenhauza 90 kop., od Hindy Goldstejnowej (na zakup rurek tracheotomicznych) 2 rs., od P. L. (za pośrednictwem redakcji Izraelity) 1 rs., od Moszka Mineclesa 50 kop., od H. Krajerkrafta (na roboty wodociągowe) 15 rs., od Jakóba Ebera 45 kop., od Jana Hammera 3 rs., od Pinkusa Złototowa 45 kop., ze skarbanki przed gmachem szpitala wpłynęło 20 rs. 30 kop., od Chany Sokolowerowej (na zakup narzędzi chirurgicznych) 6 rs., od Jankla Rosenbluma (na ten cel) 5 rs., od D. Grynsteina (za pośrednictwem redakcji Izraelity) 3 rs. od W. Landau 4 rs. 95 kop., od Józefa Baumrittera 1 rs. 15½ kop., od sędziego pokoju 12-go oddziału 1 rs., od Mindli Endelmanowej (do dyspozycji kuratora) 35 rs., od Józefa Rotbarda (na zakup maszyny elektrycznej do oddziału ginekologicznego) 100 rs., od Chila Mikelberga 50 kop., od Hersza Rotbarda (do dyspozycji kuratora) 50 rs., od Artura Wala 1 rs. 50 kop., od Herszefinkla 3 rs., od dra M. Zweigbauma 90 kop., od A. Dalińskiego (na zakup narzędzi chirurgicznych) 2 rs., od zarządu warszawskiej gminy starozakonnych procenty od zapisu poczynionego przez p. Fajgę Morgensternową 50 kop., od Moszka Orzecha (na zakup narzędzi chirurgicznych) 6 rs., od Estery Fajgi Bartmanowej tytułem zapisu poczynionego przez b. p. jej męża Izraela Bartmana na rzecz szpitala 500 rs., od Abrama Purytza 90 kop., od S. Margulies 2 rs. — razem 1,350 rs. ½ kop.

Ofiary w naturze: od S. Eisenmana 1 lektyka do przenoszenia chorych; od T. Weinsteina 35 garnicy wina krymskiego; od pań wspierających szpital różnemi przedmiotami: 261 koszul płóciennych, 39 koszul dziecięcych, 68 kaftaników i 68 spodnic; od Morgensterna 7 funtów nici bawełnianych i 2 butelki koniaku; od Szmaj Kernsteina 6 flasz brzusznych blaszanych; od S. Eisenmana 14 funtów pierza; od braci Strauss w Wiesbaden 12 butelek koniaku.

Za powyższe ofiary, kurator szpitala składa niniejszem szlachetnym ofiarodawcom serdeczne podziękowanie.

Kurator szpitala S. Lewental. Nadzorca Kahan.

DR. HERBYNG

powrócił z Berlina.

4144

Apteka Wendy i Wiorogórskiego Nr 45 Krakowskie-Przedmieście w Warszawie, posiada na składzie znanej czystości ODCZYNNIKI CHEMICZNE słynnej berlińskiej fabryki C. A. F. Kahlbauera: poleca się pracownikom chemiczno-rozbiorowym, cukrowniom i innym zakładom przemysłowym. 1517r

Czapeczki damskie futrzane

z Paryża, dawno oczekiwane, piękne i bardzo modne, poleca po rs. 4 S. H. Dąbrowski, Żabia 2. 4120

KOMITET

Warszawskiego Towarzystwa Wioslarskiego

podaje do wiadomości pp. członków, że w dniu 30 listopada, tj. w niedzielę, o godz. 8-ej wieczorem, w lokalu zimowym odbędzie się dla członków i ich rodzin wieczór dramatyczny, na który bilety wydawane będą w dniach 28 i 29 t. m., tj. w piątek i sobotę od 8—10-ej wieczorem a w dzień przedstawienia, o ile pozostaną, od 6—8-ej. 1499r

KORESPONDENCJA PRYWATNA.

— „Orle Fijołkowi.”—W niedzielę, 30 b. m., o godzinie 12 w południe, czekam w cukierni Bliklego na Nowym Świecie. 4149

— W.—Nie wiem co sądzić. Kocham cię zawsze i szczerze—tesknię za tobą. Wątpię czy będę. Proszę zobaczyć nr 322. 4143

— „Odebrałem?” 4145

— Nie pisałam, bo nie jestem pewna, gdzie obecnie przebywasz; proszę, donieść, bo jestem niespokojna. Serdeczne pozdrowienia przesyła Z. 4148

— Blondynka w granatowym płaszczu, obecnie brązowym futrze, raczy odebrać list z poczty „Fr. 16—N. Ś. 44” od wiadomego bruneta. 4189

Przyjmuje się prenumeratę na 1891 rok. Dwunasty wydawnictwa

„BIRZEWYJA WIEDOMOSTI”

(„GAZETĘ GIEŁDOWĄ”).

Prenumeratorzy na r. 1891, nadsyłający prenumeratę wprost do Kantoru „Gazety giełdowej” Petersburg, Newski prospekt 28—21, otrzymają bezpłatnie gazetę do końca 1890-go roku.

Prenumerata w Rosji wynosi: w stolicy i na prowincji rocznie rs. 15, na pół roku rs. 9, na 3 miesiące rs. 5, na 1 miesiąc rs. 1 kop. 75.
Za granicą na rok rs. 20, na pół roku rs. 11, na 3 m. rs. 6 kop. 25, na 1 miesiąc rs. 2 kop. 25.

Prenumerata próbna na tydzień za nadesłaniem 3-ech siedmiokopiejkowych marek.
Prenumerata roczna na raty w Rosji: przy zaprenumerowaniu rs. 5, w Marcu rs. 3, w Maju rs. 4, w Lipcu rs. 3.

Po niższej cenie mogą prenumerować osoby pozostające w służbie rządowej za rs. 12 na rok. Prenumerata może być nadsyłana przez kasjerów rządowych po rs. 1 co miesiąc.
Główny kantor „Gazety giełd.” Petersburg, Newski pr. 21—28, przy moście Kaz.ńskim.

Stojąc na gruncie państwowo-patriotycznym obok roztrząsania spraw politycznych, handlowych, społecznych i żywotnych kwestyj „Birzewyja wiadomości” dalekie są od udziału w stronnictwach. Gazeta trzyma się kierunku pogodzenia wszystkich narodowości, wchodzących w skład państwa rosyjskiego. Osiągnąć cel zupełnej niepodległości Rosji w jej stosunkach politycznych i ekonomicznych, działać w interesie zgody we wszystkich sprawach wewnętrznych, odnoszących się do narodowości, religij i różnorodnych klas społeczeństwa, bronić usilnie prawdy, prawa i godności Rosji, oto dewiza i program gazety, która przez długoletni przeciąg czasu swojej egzystencji dała dowody gruntownego pojmowania doniosłości swojego zadania.

W oddziale handlowym: pomieszczone są: *wskazówki spodziewanego podwyższenia się lub obniżenia cen* każdego poszczególnego towaru z wyjaśnieniem przyczyn, wywołujących te zmiany, komunikuje się w swoim czasie o mających nastąpić zmianach taryf celnych, o wszystkich nowych projektach do praw, odnoszących się do stanu kupieckiego, handlu i przemysłu, o wielkich transakcjach, przedsiębiorstwach, antropryzach i ich warunkach i rezultatach; zamieszczane są sprawozdania ze wszystkich rosyjskich jarmarków, o handlowych i przemysłowych zebraniach, a także szczegółowe wiadomości z rynków rękodzielniczych. *Nie ma towaru, o którym „Birzewyja Wiadomości” nie zamieszczałaby szczegółowego sprawozdania.*

W oddziale finansów gazety, oprócz specjalnych, ekonomicznych i finansowych artykułów, zamieszczają się będące na czasie różnorodno wiadomości, tyczące się tak finansów państwa, jakoteż akcjonariuszów i instytucji kredytowych.

Artykuły wstępne gazety poświęcone są przede wszystkim kwestjom ekonomicznym i polityce dnia.

Felietony gazety odznaczają się różnorodnością ze wszystkich dziedzin sztuki, nauki, życia społecznego, literatury, beletrystyki i t. p.

Porozumiewanie się z czytelnikami w kwestjach społecznych, literatury, życiowych i sądowych, pomieszcza się codziennie.

W kronice drukują się, oprócz petersburskich i administracyjnych wiadomości, także i doniesienia o wypadkach, widowniach których jest Moskwa lub prowincja.

Redakcja „Birzewyja wiadomości” zwraca szczególną uwagę na interes i potrzeby prowincji i w tym celu w gazecie zamieszczają się korespondencje z wszystkich miejscowości Cesarstwa i pogranicza, dostarczane przez ludzi czynu, którzy znają miejscowe życie, jego potrzeby i pragnienia. — **Godzienny prowincjonalny felieton.**

„Birzewyja Wiadomości” jako dziennik, są w swoim rodzaju typemstoleczno prowincjonalnej gazety, która jest ogniwem pomiędzy czynnymi ludźmi prowincji, a światem stolicy.

KSIEGARNIA GEBETHNERA i WOLFFA w Warszawie, otrzymała na skład

Wydawnictwa księgarni Hachetta w Paryżu
Bibliothèque rose w kompletnym wyborze,
Bibliothèque des petits enfants,
w ozdobnej oprawie ze złoceniami.
Cena tomu rs. 1.40,

Najnowszy atlas geograficzny Schradera,
w wielkim formacie, ukończony w Październiku r. b.

ATLAS

de
Géographie moderne,

zawierający 64 mapy kolorowane z objaśniającym tekstem geograficznym, statystycznym i etnograficznym oraz wielką liczbę map szczegółowych, w oprawie w półskórce francuskiej.
Cena rs. 12.

Wszelkie wydawnictwa dla dzieci i młodzieży, po cenach najprzystępniejszych.
Prospekty i katalogi gratis i franco. 1890r

27-my r. **PREMIUM**
wydawnictwa. **na 1891 r.**

Humorystycznego dziennika

BUDILNIK

całkowite wydanie poematu

A. S. PUSZKINA

„**RUSŁAN I LUDMIŁA**”

z 8-ma pismami fototypami, w odbitce podług **najnowszego sposobu**, wprost ze sceny Moskiewskiego CE-SARSKIEGO teatru. Prawdziwa kopia z przedstawienia opety „Ruslan i Ludmiła” z dekoracjami i uczestnikami.

Koszt prenumeraty wynosi:

Na rok z premjum rs. 10.

„ bez premjum rs. 9.

Prenumerata może być rozłożoną na raty podług umowy.

ADRES: Moskwa, Redakcja „**BUDILNIKA**” 1970R

Place do sprzedania

przy ulicy Marszałkowskiej Nr 45 i 47 i Nowowiejskiej Nr 22. Wiadomość u właściciela domu, ulica Elekoralna Nr 13. 1520

Są do sprzedania

2 klacze i 1 koń

„rasowe.”

Widzieć można każdodziennie, od godziny 10-jej rano do godziny 2-jej po południu, w 5-tym szwadronie w pułku Grodzieńskich huzarów w Łazienkach. 1540

Dobrze i tanio ubrać się można w Magazynie Wiedeńskim ubiorów męskich **L. Kocha**, Miodowa Nr 2. 1404

Wydzierżawia się

na granicy gub. Wołyńskiej i Podolskiej

MAJĄTEK,

z 1,000 mórg ornej ziemi, 22 wiorst od stacji, 4 w. od cukrowni. — Ozime posiewy i ziemi w porządku. — Budynek murowany. — Inventarz i narzędzia na miejscu. — O szczegóły pisać do W. Derewojeda w Proskirowie, gub. Podolska. 1978R

Specjalna hodowla

KANARKÓW

Karola Stadal w Skierniewicach, połącz kanarki ułożone w śpiewie, sztuka 4—6 rs. Samiczki 75 kop. do rubla. 1545

„VENUS”

Fabryka lalek.

Mam honor donieść Sz. Publiczności, że nabywszy fabrykę lalek pod firmą „Venus” egzystującej przy ulicy Mylnej Nr 7, rozwinąłem fabrykację na wielką skalę i posiadając na składzie znaczny zapas gotowych lalek różnej wielkości i gustownie ubranych, sprzedaję takowe po cenach przystępnych, zaś PP. Kupcom i Handlującym odstępuję stosowny rabat, a nadto przyjmuję stare lalki do reparacji, za umiarkowane wynagrodzenie. Polecając lalki na nadechodzącą gwiazdkę pozostaję z uszanowaniem **S. B. Korowicz**

Zaopatrzysz nas

„Pierwszy Specjalny Magazyn Firanek”

w wielki wybór Atlasów, Utrechtów i Kotelin, które to towary polecamy,

WYPRZEDAJEMY NIŻEJ CENY KOSZTU

Jutty, Buretty, Dywany, Kapy, Serwety i Portjery,

których nadal prowadzić nie będziemy.

F. BUKOWSKI i S-ka.

1563R

Wierzbowa Nr 1

E. A. HEURICH,

MIODOWA № 2,

ma zaszczyt zawiadomić, iż w dniach: 1, 2 i 3 Grudnia r. b., odbywać się będzie

WYPRZEDAŻ

wysortowanych towarów.

1979R

W MAGAZYNIE M. SZYSZKA,

Plac Żelaznej Bramy przy Ogrodzie Saskim,
rozpocznie się w Poniedziałek dnia 1-go Grudnia

WYPRZEDAŻ

wysortowanych towarów,

jako to: Wełnianych na suknie i okrycia, Jedwabnych, Aksamitów, Welwetów, Pluszów fantazyjnych, Satinek, Zefirów, Kołder, Chustek, Flaneli, Szali sznelowych i Firanek.

1967R

Nowość PRZYRZĄD DO CEROWANIA

patentowany.

Cena rs. 1.

Eleganckie odziebianie w ozdoby w futrze rs. 1 kop. 30.

do cerowania pończoch, obrusów i innych t. p. przedmiotów.—Za przesyłkę 3 słodmiokowej, narki pocztowe.

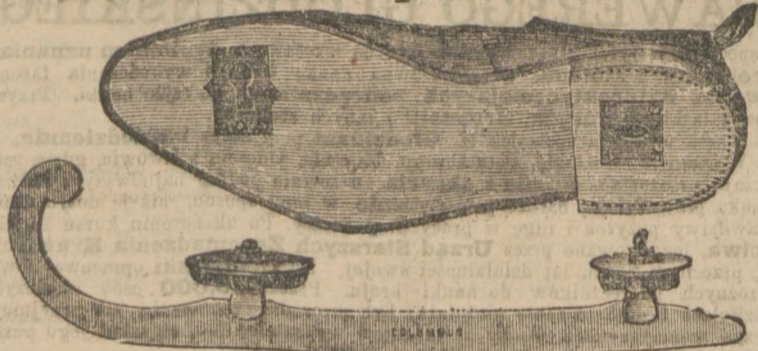
Dom Handlowy
W. S. Mielnikowa & Comp.

Moskwa, Bolszaja Łubianka, dom Tryndina. 1926R

Do sprzedania

KARETA w dobrym stanie fabryki Romanowskiego, SANKI wybite utrechtem, z futuchem, siatką i dzwonekami, OHOMONTA angielskie i krakowskie, LIBERJA zimowa i letnia.—Widzieć można, Wilcza 33, róg Marszałkowskiej, stróż wskaże. 1953R

Nowość dla Sportsmenów!

1977R

ŁYŻWY metalowe systemu COLUMBUS.

Weloocypery, Wyżymaczki, Piece, Żelaza do oplatków, Widelce i Noże stołowe, Scyzoryki, Brzytwy wecowane i Maszynki do siekania mięsa,

połączają **JAN HILKNER i S-ka,**

Krakowskie-Przedmieście 5, wprost Uniwersytetu.

: Ceny możliwie niskie!

ŁYŻWY !!!

"HALIFAX" od 140 kop. 1560
"ANGIELKI" od 85 kop.

Poleca skład towarów żelaznych G. Wiśniewskiego, 108, Marszałkowska 108.

12 rozmaitych SANEK w fabryce powozów

Karola Sommera,

w Warszawie, Leszno 96. 1554

F. ŁAPIŃSKI. WĘGLE i DRZEWO.

Kantor: ulica Jerozolimska Nr 63.

Skład: ulica Okopowa Nr 2.

1976R

Specjalny Magazyn Okryć i Futer Damskich A. ŁOJEWSKA, Bracka Nr 10,

poleca na sezon zimowy: Polonezy, Rotundy na wacie i futrach, Wierzchy do futer, Okrycia pluszowe, syberyjowe, Żakietki, Dolmanki, Garniturki futrzane, Czapki, Boa w wielkim wyborze oraz materjały, z których przyjmuje obstalunki na powyższe rzeczy. 1559

Znaczny wybór wysortowanych Okryć niżej ceny kosztu.

SPRZEDAŻ PUBLICZNA około 70,000 kilogramów

MASŁA KAKAOWEGO VAN HOUTEN,

odbędzie się 2-go Grudnia 1890 r., o godzinie 11-ej przed południem, przez meklera G. ZIGELER, w sali aukcyjnej „FRASCATI“ O. Z. Voorburgwal 304, w AMSTERDAMIE, WEESP (Hollandja).

1980R

C. J. VAN HOUTEN & ZOON.

KALOSZE Russko-Amerykańskiej Manufaktury gumowej.
WYROBY GUMOWE techniczne, chirurgiczne, płótna gumowane etc.

CERATA, Obrusy, Chodniki, Dywany ceratowe.

WYŻYMACZKI oryginalne amerykańskie.

Rymarska 12, dom Br. Lesser.

1567R

Ch. Lurie & S. Gurjan.

Droga Żelazna Iwangrodzko-Dąbrowska. OGŁOSZENIE.

Zarząd Drogi Żelaznej Iwangrodzko-Dąbrowskiej, podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 15 (27) Listopada r. b., na 282 wiorście głównej linii, zostaje otwartą towarowa stacja Dąbrowa Górnicza, w odległości 6 wiorst od st. Dąbrowa Iwangrodzka (Gołonóg).

Oplata za przewóz towarów w lokalnej komunikacji, pobieraną będzie podług ogólnej taryfy ustanowionej dla dróg żelaznych Warszawskiego okręgu. W komunikacjach zaś bezpośrednich z innymi drogami oplata za przewóz będzie obliczana według taryf, egzystujących dla st. Dąbrowa Iwangrodzka. 1974r

HERBATA

pierwszego zbioru 1890 roku,
FIRMY DOMU HANDLOWEGO

WOGAU i K^o w Moskwie,

z Banderolą Rządową,
nadeszła i sprzedaje się hurtowo i detalicznie

W SKŁADZIE JÓZEFA KLEINADEL,

ulica Królewska Nr 39, wprost Giełdy,

Telefonu Nr 280. 1467R

OSTRZEŻENIE

Plaga trapiąca od niepamiętnych czasów przemysł tabacyczny, przybiera coraz obszerniejsze rozmiary.

Osł główna około której obraca się konkurencja między fabrykantami, stanowi podrabianie etykiet.

Plagą tą dotknięte zostały w ostatnich czasach przeważnie wszystkie wyroby naszej fabryki, w szczególności zaś

PAPIEROSY NIESKLEJANE,

na które rzuciły się z niepoohamowaną żarłocznością i zajądłością różne fabryki, a między innymi i jedna z fabryk Petersburskich, podrabiając gatunki papierosów niesklejanych Nr 3, 10 i 11, z tak ludzającym podobieństwem etykiet, że doprawdy trudno jest rozróżnić.

Ostrzegamy zatem pp. fabrykantów podrabiających oraz składników puszczających w kurs owe podrabiane wyroby, że jeżeli nie zaniechają tego niecnego procederu, pociągnięci zostaną do odpowiedzialności sądowej oraz wymienieni z imienia i nazwiska w pismach publicznych, gdyż etykiety nasze zatwierdzone są przez Departament Handlu i Manufaktur.

Szanownej zaś Publiczności przypominamy, że inicjatywa wprowadzenia papierosów niesklejanych, jest wyłączną zasługą naszej fabryki.

Przy tej sposobności polecamy znane oddawna papierosy

NORMA, 10 szt. 10 kop.

1935 obecnie znakomicie ulepszone.

BRACIA POLAKIEWICZ.

Nauka i wychowanie.

Adres: Kaucjonowane biuro nauczycielskie
A Waterji Max, Kotzebue 2, rekomenduje
nauczycielki, nauczycieli, bony—francuzka za
lekcje i czyzy obiad

Adres pierwszorzędnego biura nauczycielskiego
Ago Zaleski, Mazowiecka 16, rekomenduje
nauczycieli, nauczycielki, bony. 18r

Buchhalterji wyucza nauczyciel specjalista,
Bautor „Buchhalterji dla Samouków” (ca-
łość rubla), Gustaw Ohwat, Niecała 4. 33483

LICYTACJA. Lombard Prywatny

Przeniesiony z ulicy Widok na ul. Nowy-Swiat № 16 zawiadamia, iż w dniu 27 Listopada (9 Grudnia) 1890 r. i dni następnym, od godziny 10-jej zrana, odbywać się będzie licytacja na zastawy nie prolongowane i nie wykupione w swoim czasie, wyżej rs. 100 oznaczone №№ 22270, 22736, 22759, 24013, 24055, 24947, 25933, 26556, 26705, 27402 i niższej wartości.

W dniu licytacji prolongaty, wykupy i zastawy przyjmowane nie będą. Osobne zawiadomienia rozsyłane nie będą. 1890

PIERWSZORZĘDNY HOTEL i SANATORJUM (Villa Arson) Saint Barthelemy w Nicei.

Hotel ten w prześlicznym położeniu, 300 stóp nad poziomem morza (60 p. kojów), kwadrans od stacji kolei, zasłonięty od wiatrów, stanowi uroczą rezydencję dla osób szukających łagodnego i wzmacniającego powietrza. — Obecny właściciel, angiłk, umebłował takowy na nowo i zaopatrzył we wszelkie najnowsze angielskie urządzenia sanitarne. — Całkowicie apartamenty dla rodzin, kąpiele zimne, gorące i elektryczne. — Omnibus do miasta — Goście przyjmowani „en pension.” — Polak Dr. Kloss, jest lekarzem miejscowym. 1916R

L. RAILLARD, Dyrektor.

Telefonu Nr 435.

Kantor wynajmu Karet i Powozów oraz Karetok i Omnibusów kolejowych żółtych, Plac Warecki 10. Wynajmuje: Karety, Landa, Faetony na spacer, śluby, bale, teatru, koncerta i t. p., na godziny, dziennie i miesięcznie, po cenach zwyczajnych. — Poleca Karety specjalnie ślubne, Karetki dwuosobowe jednokonne oraz na obecny sezon Sanki, Karetki i Omnibusy żółte do wszystkich Dworców Dr. Żelaznych.

Telefonu Nr 435. 1548

Skład Win KAROLA ARKUSZEWSKIEGO,

Miodowa № 10, róg Kapitulnej.

posiada wielkie zapasy gwarantowanej czystości win Węgierskich, Szampańskich, Renskich, Hiszpańskich i wszelkich gatunków win zagranicznych.

Znakomitej dobroci Porter Angielski Impérial Stout w 1/1, 1/2 i 1/4 butelkach. Koniaki wszystkich pierwszorzędnym domów Francuzkich.

Szczegółowej uwadze jako specjalność, skład poleca w wielkim doborze smaków, zieleniaki i stare wina Węgierskie. Sprzedaż odbywa się na butelki, garnce i beczki. — Wysyłka uskutecznia się za zaizowaniem kolejowem do wszystkich stacji dróg żelaznych. — Cenniki na żądanie f. anco. — W pokojach gościnnych przy handlu, wydają się śniadania i kolacje. 1892R

NAUKA KROJU.

Największa i jedyna w Warszawie, specjalna Szkoła Kroju i Szycia Sukien, Okryć damskich i dzieciennych oraz Bielizny, Nowo-Senatorska № 2,

KSA WEREGO GŁODZIŃSKIEGO,

znanego specjalisty, tylokrotnie nagradzanego na wystawach dyplomem uznania, medalami srebrnymi i złotymi, za gruntowną naukę kroju i wykończania fasonów i za opracowanie najpraktyczniejszych podręczników do tejże nauki. Przyznano mu patenta wynalazku w Paryżu, Brukseli i innych stolicach.

Na kursa w szkołach swoich K. Głodziński przyjmuje każdodziennie, a mianowicie: w Warszawie, Moskwie, Petersburgu, Kijowie, Odessie i Lwowie, gdzie panie kraja i wykończają z materiału suknie i okrycia gustownie podług najnowszych żurnali.

Nauka prowadzi się bardzo praktycznie, w inny sposób, niż ją dotychczas pojmowano, prawdziwy pożytek i ulgę w pracy przynoszący. Po ukończeniu kursu K. G. wydaje świadectwa, legalizowane przez Urząd Starszych Zgromadzenia Krawieckiego.

W przeciągu 25-ciu lat działalności swojej, K. Głodziński opracował i wydał 22 edycy różnych podręczników do nauki kroju. Przeszło 9,000 osób ukończyło naukę w jego szkołach i zdobyło sobie niezależny byt, prowadząc pracownie, lub przyjmując miejsca krojczyń w magazynach. Osoby ze średnim wykształceniem ze szkół jego poszukiwane są na nauczycielki kroju do szkół rządowych i prywatnych.

Takim uznaniem i rozpowszechnieniem, jakimi się cieszą szkoły i podręczniki K. Głodzińskiego w kraju i zagranicą — nie może poszczycić się u nas żadna inna metoda.

Uczennicom swoim K. G. udziela kroju na sposób francuzki — bezpłatnie.

Tylko co opuściła prasę „Najnowsza uproszczona metoda kroju sukien, różnych okryć, dolmanów i trykotów, wyd. 14-te (nagrodz. medalem złotym). — Wzory do krojenia na nowo opracowane i odznaczają się wyborowym gustem, a skrojone fasy i leży zrzęcznie; formy zaś rysować można, jak komu dogodniej: od ręki — bez linijki krojowej, lub za pomocą tejże, z zastosowaniem do każdej mody i figury, najniefortemniej zbudowanej. — Cena metody w jęz. pols. i russk. po rs. 3 kop. 50; linijki, ułatwiającej bardzo naukę rysunku rs. 1 kop. 50. 1437

Mączka Nestla do karmienia dzieci.

Cena puszeki rs. 1.

MLEKO zgęszczone NESTLA.

Cena puszeki kop. 85.

We wszystkich Składach Aptecznych i Aptekach w Warszawie i na prowincji.
Uważać na stempl niebieski i podpis Aleksandra Wenzel na puszkach.

Główny Agent na Rossję *Alexander Wenzel*

UWAGA. Za prawdziwość mączki i mleka, odpowiadam jedynie w puszkach, zaopatrzonych niebieskim stemplem i podpisem Aleksandra Wenzla, agenta na całą Rossję. 851R

HENRYK NESTLE w Vevey (Szwajcarja).

Bony niemki, opatrzone chlubnymi świadectwami, Krakowskie-Przedmieście № 7. Biuro Dąbrowskiej. 33801

Lekcje francuzkiego lub muzyki na swoim fortepianie 3 rs. miesięcznie. Chmielna 23, w czytelni 33731

Matematykę i zadania matematyczne przebrabiam z uczniami i uczennicami gimnazjów, specjalnie klas wyższych. Ofiarty: Kurjer 234. 33749

Niemka młoda potrzebna na 8 godzin dziennie. Krucza 6, m. 20. 33642

Jak pisać ćwiczenia—uczy systematycznie student uniwersytetu, specjalnie zajmujący się ruską literaturą. Uczni i uczennice niżej kl. 5-ej nie przyjmuje. Złota 25, mieszkania 26, 5—8 wiecz. 33584

Modę francuzki udziela konwersacji włoskiej i francuzkiej. Nowogrodzka 28, mieszkania 2. 33767

Muzyki osoba młoda udziela na swoim fortepianie po 25 kop. Marszałkowska 110, mieszkania 14. 33530

Niemieckiego z konwersacją udziela nauki uczniel. Cena przystępna. Ulica Śliska № 12—21. 33319

Potrzebna na demi-plac osoba wykształcona, w średnim wieku, znająca dobrze język francuzki lub niemiecki. Wiadomość: Leszno 28, mieszkania 10. 33777

Potrzebny korepetytor student. Nowolipie 74, m. 16, wiadomość od 5-ej po p. 33788

Potrzebna francuzka na demi-plac z dopłatą lub bez. Bonifraterska 27, stróż wskaże. 33755

P.p. geometrów przygotowuje do egzaminu na obie klasy. Oferty: Kurjer „Bzami-na.” 33748

Poszukuje się ucznia 3-jej klasy udzielać lekcji chłopcu od 4—6. Wiadomość: ulica Krucza № 36, m. 5. 33779

Posredniczące biuro nauczycieli, guwernantek, bon, oficjalistów, Krakowskie-Przedmieście 7, Dąbrowska. 33523

Poszukuje się panienci do wspólnej nauki w wieku lat piętnastu. Wiadomość: Wilcza 33, mieszkania 5, od godziny 10 do 2-jej po południu. 33441

Student uniwersytetu—specjalista języka ruskiego, poszukuje lekcji lub korepetycji. Hoża 13, m. 21. 33540

Student gruntownie posiadający matematykę i francuski poszukuje lekcji. Jerozolim-ska 74, mieszk. 11. 33280

Szkoła kroju i szycia Skwareckiej. Kurs kalkowity systemem Worth'a rs. 10, uczenie praktykują na materiale zakładowym. Plac św. Aleksandra № 14. 32818

Szkoła froeblovska. Marszałkowska № 119, mieszkania 12. 32952

Student uniwers. poszukuje kondycji na wyjazd. Oferty w Kurjerze Warsz. dla „Akademika.” 3483r

Wyższy francuzki—wyłącznie dla bardzo dobrze wychowanych. Oferty Kurjer War-szawski 21. 33747

W zakładzie froeblovskim Zofii Roszkow-skiej zlicza się komplet dzieci 8—12 lat, dla pobierania lekcji tańca przez cztery zimowe miesiące. Szkolna № 5, (Marszałkowska 140). 33078

Zakład wychowawczo-gimnastyczny Marji Keller. Senatorska № 11, rog Nowo-Miodo-wej, dawny dom Roetzlera. 3172r

24 rękodzielnich przedmiotów wy-kłada się w nagrodzonym medalem spo-lacnym zakładzie rękodziel dla kobiet Justy-nowej Wojewódzkiej, Bracka 12. 32370

Doniesienia osobiste.

Dla Małgorzaty R. list na pocztę. 33830

Kawaler lat 38, katolik, inteligentny, do-brze wychowany, przemysłowiec, posiada interes własny, pragnie poznać w celu ożenie-nia się pannę lub wdowę inteligentną, nie brzydka, gospodarna. Łaskawe panie raczą zostawić wskazówki, gdzie składać oferty poste-restante w Warszawie pod literami L. W. 33606

List dla „Inżyniera” poste-restante rekomen-dowany jest. 33799

Posady i prace.

Angielki z Londynu (gruntownie francuski, włoski). 3 Miodowa, ofcyzna 25. 30735

Administrator lub rzadca wykwalifikowa-ny poszukuje posady. Kauca do 2,000 rs. Posrednictwo będzie dobrze zapłacone. Oferty A. B. 23 przyjmuje Kurjer. 33821

Buchalter-korespondent w językach pol-skim i ruskim, szczególnie zaś francuskim i niemieckim, posiadający nadto angielski i włoski, poszukuje odpowiedniego zajęcia. Ła-skawe oferty pod lit. J. W. uprasza się skła-dać w kantorze Kurjera Warsz. 33782

Bez pensji podejmę się zarządu majątkiem, który obecnie przynosi straty, za procent od czystego dochodu, który obowiązuje się dać. Oferty proszę składać w kantorze Kurje-ra Warsz. pod lit. F. J. 33741

Buchalter-korespondent porządkuje najza-wikławsze rachunki kupieckie, zaprowadza księgi handlowe, układa bilanse i załatwia korespondencje w językach niemieckim, pol-skim i ruskim. Warunki przystępne. Nowo-grodzka 31, mieszk. 17, od 1 do 3-jej. 33828

Bona francuzka, świeżo przybyła, znająca szycie, poszukuje miejsca. Zgoda 6, miesz-kania 8 33579

Czeladnik stolarski do prac inkrustowa-nych, ze świadectwami, potrzebny. Długa № 5, m. 7. 33357

Do sprzedaży na ulicy w pewnym przed-zbiorstwie potrzebni są ludzie, kauca rs. 10 za powierzony im materiał. Wiadomość: Marszałkowska 149, mieszkania № 2, od 9-jej do 11-jej zrana. 33420

Dama poszukuje do towarzystwa osobę w średnim wieku, posiadającą muzykę i je-zyki. Zgłaszać się na ul. Włodzimierska № 4, mieszk. 4. 33787

Dziewczynka od lat 12—15 potrzebna jest do posługi sklepowej. Królewska 31, mie-szkania 11. 33419

Felczer starszy (ex-farmacęuta) wojskowy prosi o posadę przy fabryce, szpitalu, dokto-rze i t. p. Podwał, Hotel Słowiński № 17, E. K. 33500

Francuzka potrzebna na demi-plac za pó-kój. Nowowielka 15, mieszk. 2. 33780

Gorzelnik, kawaler, pochodzący z Księ-stwa, z 12-letnią praktyką, dokładnie obeznany z prowadzeniem gorzelnii i drożdży kartoflanych, pracuje przy 4—5 H zielonego siodu, mając bardzo dobre wydatki; może o-kazać chlubne świadectwa, poszukuje od 15-go grudnia lub 1-go stycznia posady. Łaskawe o-ferty proszę nadesłać pod adresem: W. Śmierz-chalski, in Jezewo b. Labischin Reois Schubin Bbz. Bromberg, Deutschland. 33733

Kucharka poszukuje miejsca na stałą albo kna przychodnią. Wiadomość: Marszałkow-ska 145, m. 17. 33794

Niemka poszukuje miejsca do dzieci, zna-jąc się na krawiectwie. Wilcza 53, miesz-kania 16. 33732

Niemka młoda poszukuje miejsca do dzieci. Złota 20, mieszk. 1. 33796

Osoba młoda pragnie przyjąć miejsce za go-spodynię u pojedynczej osoby. Oferty skła-dać w kantorze Kurjera Warszawskiego pod lit. E. B. A. 33778

Obeznany z gospodarstwem rolnem, kawa-ler, za stół, pensję i tantjeme znaleźć może miejsce zaraz. Wymagane silne zdrowie, pier-worzędne referencje co do zdolności, uczel-ności i energii oraz kauceja kilkusetrublowa lub poręczenie osób poważnych na taką sumę. Oferty z dołączeniem curriculum vitae, z po-wołaniem się na rekomendacje, składać można w kantorze Kurjera Warszawskiego pod lit. X. Y. № 22. 3476r

Panienci z czteroklasowem wykształceniem i konwersacją niemiecką poszukuje miejsca do początkujących dzieci. Bliższa wiadomość Kobylany p. Międzyrzec M. B. 33509

Potrzebna zaraz bona francuzka na wieś, u-trzymanie i 12 rs. miesięcznie. Zgłaszać się sobota i niedziela od 4—7-jej. Aleje Jerozolim-skie 31, m. 12. 33834

Potrzebna maszynistka do bielizny. Chio-dna 56, m. 39. 33719

Potrzebna zaraz panna podręczna. Chmiel-na 49, mieszk. 49. 33741

Potrzebne są zdolne prasowaczki do pralni „Anny”, Nowogrodzka № 30, rog Marszał-kowskiej. 33745

Potrzebna jest osoba znająca krawiectwy-znę. Mazowiecka 20, m. 18. 33743

Potrzebna bona szwajcarka do ruskiej fa-milji. Nowo-Wielka 15, m. 5. 33735

Potrzebna gospodyni znająca się na gospo-darstwie wiejskiem domowem. Wiadomość: Leszno № 58, mieszk. 8. 33823

Potrzebny uczeń do stolarza. Ulica Twarda № 6. 33812

Potrzebna uzdolniona szwaczka do fabryki gorsetów „Marie”, Niecała № 1. 33805

Poszukuje się zdolnych ajentów za kaucają do sprzedaży na mieście kurantnego towa-ru. Wiadomość na Marszałkowskiej № 83, mieszk. № 1. 33769

Rządca domu, upoważniony przez polięję, Rza jeden pokoiik prowadziłby meldunki.—Oferty pod wyrazem „Rządca” przyjmuje Kur-jer Warsz. 33762

Rubli 100 za wyrobienie miejsca kasjera, Amagazyniera, inkasenta, podróżującego i t. p. Dyskrecja. Oferty pod O. F. Biuro ogłoszeń Senatorska 26. 3473r

Urzednik obeznany z przepisami polięjnymi, z kaucają rs. 1,000, poszukuje zarządu domem za mieszkanie, chociażby z małą dopła-tą. Oferty pod lit. J. 1000 przyjmuje cukier-nia Zawistowskiego, rog Marszałkowskiej i Złotej. 33761

Uczeń potrzebny do zakładu wyrobów me-chaniczno-słusarskich i okuc budowlanych. Chmielna 49. 3481r

Uczeń do sklepu potrzebny, z prowincji ma-ją pierwszeństwo. Wiadomość: magazyn ga-lanteryjny Golińskiej pod filarami tea-tru. 33714

Zaraz potrzebna maszynistka i podręczna do ztrykotów, oraz uczennice. Dzika 73, mie-szkania 10. 33723

10 rubli nagrody za wyszukanie posady ka-sjerki lub sklepowej dla przyzwoitej oso-by. Poręczenie lub kauca na trzecie ręce zło-zona do wysokości żądanej zapewnia się. Ofer-ty złożyć w kantorze Kurjera lit. H. B. 33398

Kupno i sprzedaż.
Adres: Herman i Grossman, 16 Mazowie-Acka, Fortepiany, organy. Sprzedaż ratami, wynajem. 2870r

Adres malarni oraz najtańszego w Warsza-wie składu porcelany i fajansu. Bracka № 20, Ryszard Fijałkowski. 1135r

Adres: Alfons Starzyński, Nowy-Swiat 8. Fabryka galanterji rzeźbionej, malowanej i wypalanej, przyjmuje obstalunki w zakres snycerstwa wchodzące. Wielki wybór tale-rzy. Handlujemy rabat. 33220

Adres malarni i najtańszego w Warszawie składu porcelany St. Mioduszewskiego, ul. Szpitalna 10. 3319r

Angielskie dywany po cenach znizonych. Wybór wielki u Kiltynowicza, Mazowie-cka 16. 2631r

Materiały meblowe, serwety, koldry, chodniki, wielki wybór! „najlepiej kupo-wać” Marszałkowska 137, Giełżyński. 2800r

Do sprzedania chomenta angielskie paro-konne, choment angielski pojedynczy, szory krakowskie parokonne, wszystko bardzo mało używane. Leszno № 71, u rymarza. 33518

Dwa futra, skunksy i małpy, do sprzedania za b. przystępną cenę. Grzybowska № 10, 1-sze piętro, mieszkania 3. 33503

Do sprzedania dorożka jednokonna z ko-niem, uprzęą i liberją. Wiadomość w skła-dzie węgla, Pańska № 6. 33497

Do sprzedania algiierka szopowa meżka, długa, w dobrym stanie. Wiadomość: ulica Wspólna 32, mieszkania 6. 33495

Do sprzedania kompletne urządzenie poko-ju sypialnego biało malowane, kwiaty, a-morki, w środku mahoniowe, w stylu Lu-dwika XVI, o 30% taniej. Magazyn mebli K. Rabong, Nowy-Swiat 39. 33278

Dolman na popielicach, wełną kryty, kol-nierz szansylowy 15 rs., krótki brązowy pluszem okładany za rs. 5. Bracka 29, miesz-kania № 2. 33689

Do sprzedania z powodu wyjazdu: garni-tur mebli czarnych salonowych, czerwonym aksamitem krytych, fortepian czarny zagranic-ny, 4 kandelabry szcienne, dwa sukna na po-dłogę do dużych pokojów, kareta podwójna na parę i pojedynkę, sanki petersburskie z far-tuchem i siatką, szory angielskie czarne, sio-dło meżkie z pokrowcem i dwoma zaprankami, liberja letnia dla stangreta, nożyce do stry-żenia koni. Wiadomość: Senatorska № 10, m. 3, od 11—1-jej. 33487

Do sprzedania tanio boa futrzane nowe koltnerz i mufka nurkowe mało używane oraz kaftan aksamitny. Świętokrzyska № 10, u rękawicznika. 33566

Dla amatorów. Sery i kiełbasy oryginalne H-tewskie, znane ze swej dobroci oraz miód patoka, nadeszły świeżo do składu K. Miesz-kowskiego 27 Nowy-Swiat 27. Sprzedaż hur-towa i detaliczna. 33632

Do sprzedania złożono w komis z powodu wyjazdu: futra damskie i meżkie, palta zimowe, okrycia i dolmany mało bardzo uży-wane oraz maszyny do szycia Wheeler. Wiado-mość: Świętojerska 12, u właściciela domu, od 10 do 2-jej. 33758

Dwa łózka z materacami za 25 rs., troje skrzypiec w pudełkach za 12, 15 i 50 rs. i maszyna Singera do szycia nowa za 40 rs. do sprzedania. Sosnowa № 9, m. 25. 33753

Do sprzedania futro meżkie za rs. 25 w do-brym stanie. Wiadomość: Nowy-Swiat № 8, mieszk. 81. 33736

Do sprzedania nowy koltnerz z kameza-ryczki bobrów, algiierka meżka na sobolach, wice-mundur komorowy, rozmaite ubranie z tegoż meżczyzny. Wiadomość: Złota 33, mieszkania 10. 33764

Do sprzedania palto damskie na popieli-cach, kryto czarnym Hojskim aksamitem, zupełnie nowe, za rs. 45. Tamże szynel zimowy, jesienny oraz mundur gimnazjum realne-go w dobrym stanie. Śliska 10, m. 3. 33766

Do sprzedania dystrybucja, przybory kra-wieckie, towary kolonialne, owoce, z po-wodu wyjazdu, w dobrym punkcie. Wiado-mość: Krucza rog No vogrodzkiej № 47. 33821

Do sprzedania dwie maszyny Singera naj-nowszego systemu. Tamże 37 lokci czarnej materji. Mokotowska № 41, m. 4. 33803

Do sprzedania tanio futro meżkie, czapki futrzane, żakiety z garniturem. Szkolna 8, mieszk. 17, drugie piętro, front. 33790

Do sprzedania tanio futro prawie nowe skunksy i niedźwiedzie, mufka i koltnerz nurkowy. Szpitalna 12, stróż wskaże. 33785

Do sprzedania akwarjum z rybkami. Pię-kna 52, m. 8, w prawej oficynie. 33770

Dla p.p. aptekarzy Lycopodium ładne. Chio-dna 50, m. 3. 33401

Fikus duży, garnitur mebli utrechttem kryty sprzedaje. Leszno 71, u stróża. 33204

Firanki najtańsze, białe, creme i kolorowe, wybór wielki, ceny stałe. „Pierwszy Spo-cjalny Magazyn Firanek” F. Bukowski i S-ka, Wierzbowa 1. 3320r

Futra dwa do sprzedania. Nowy-Swiat № 16, mieszkania № 33. 33702

Futro meżkie niedrogo do sprzedania. Hoża 30, m. 20. 33687

Futro damskie opasy, prawie nowe, do sprze-dania za przystępną cenę. Wilcza 18, m. 7, od 11 do 1-jej. 33742

Futro elki amerykańskie i kilka innych do sprzedania tanio zostawiono u kuśnierza Pa-welka, Czysta 6. 33740

Futro meżkie nurki, futro damskie opasy i pianino do sprzedania. Królewska № 29, mieszk. 21. 33729

Fortepian krótki Budynowicza, 7 oktaw. rs. 160. Leszno 18—65. 33792

Futro piżmowce, koltnerz barankowy czarny, w dobrym stanie, do sprzedania za rs. 40.—Wiadomość w magazynie ubiorów meżkich F. Paszkowicza, ulica Długa № 31. 33773

Fortepian sprzedaje ratami, wynajmuje, re-paracje, strojenia przyjmuje. Nowy-Swiat № 56. 31813

Fabryki własnej suknał korty poleca A. Ru-dowski, Marszałkowska 151. 471r

Futro niedźwiedzie bure, sybirskie, w do-brym stanie, tanio do sprzedania. Nowy-Swiat 9, kantor wynajmu karet. 33498

Futro damskie opasy jest do nabycia. Plac Warecki № 4 domu, mieszk. 13. 33535

Fatra, szuba niedźwiedzia i algiierka junato-wa, koltnerz i wyłogi skunksowe, prawie nowe, na wzrost wysoki, do sprzedania. Ulica Wspólna 44, u właściciela domu. 33507

Garnitur, łózka, otomana, komoda, szeslong, krzesła, stół, biurko. Zielna 24. 33595

Jest do sprzedania algiierka meżka skunksa-mi podbita, używana, za bardzo przystępną cenę. Aleje Jerozolimskie № 78, m. 2. 33322

Jest do sprzedania garderoba, bielizna i fu-tro meżkie, suknie i kapelusze damskie, fortepian, maszyna Singera i wanna cynkowa u-rzędowej roboty. Plac Witkowskiego № 3, mieszk. 2. 33786

Jest do sprzedania szuba wełną kryta, mało używana. Sowia № 2, m. 4. 33592

Kawior astrachański, otrzymywany wprost z Astrachania, poleca Ajencja Handlowa W. Trynieszewski. Sprzedaż odbywa się codziennie od godz. 9 zrana do 7 wieczór w kan-torze przy ul. Senatorskiej № 8, na parterze w podwórzu, wprost bramy. 31149

Kanarki zółciutkie do sprzedania. Podwałe № 18, mieszk. 24. 33515

Kasy ogniotrwale najtańsze i najlepsze u K. R. Bohtego, Nowy-Swiat 34. 570r

Kasy ogniotrwale 25%, tańsze od innych Kacznikow. Ul. Marszałkowska 125, Sikor-ski. 32376

Kufy dębowe, grube, dobre do okowity, 22 sztuk różnej ojętości większej, są do sprze-dania w Zaleskiej gorzelnii, przez Grójca, mogą być dostawione do Rudy Guzowskiej, st. kolei wiedeńskiej. 30892

Kalosz najtaniej w składzie fabrycznym wyrobów gumowych Wodniakowskiego.—Marszałkowska 143. 33593

Kapusta pud kop. 10 do sprzedania. Zgła-szać się do kantoru „G. Płowako i S-ka”, Bracka 25, w bramie na parterze. 3477r

Kłocę bukowe grubości od 23 cali do sprze-dania. Twarda № 39. 33754

Kredens dębowy za przystępną cenę. Nowy-Swiat 23, m. 11. 33722

Kapelusze żółte i krepę angielską na wełny tanio sprzedaje magazyn Bogusław-skiego, Zabia 4. 33 71

Lankstrówka doskonała, flower, obrazy o-lejne, meble, maszyna ręczna, samowarek.—Nowy-Swiat 32—22. 33724

Używ angielskie stalowe tanio w To-warzystwie Pożyczkowem, Plac Warecki 2. 33694

Meble za bezcen! Garnitur czarny orzechowy, lustra, rozmaite inne meble, szafy, kredens, stół, krzesła, łózka, biurko, szeslongi, firanki. Chmielna № 37, m. 30, przy rogu Mar-szałkowskiej. 33605

Meble za bezcen! Garnitur czarny, orzechowy, lustra, rozmaite inne meble, szafy, kre-dens, stół, krzesła, łózka, biurko, szeslong, fi-ranki. Złota 3, rog Zgody, czwarty dom od Marszałkowskiej, mieszkania 4. 32935

Meble tanio, garnitur czarny, orzechowy, otomana, szafy, komody, łózka, kredens, krzesła, stoły, szafki do bielizny. Mokoto-wska 59, przy Placu Aleksandra, stróż wska-że. 3249r

Meble, garnitury, otomany, szeslongi, sofy szafy, komody, łózka, biurka i inne po nie-praktykowanie niskich cenach. Krakowskie Przedm. 10, m. 6. 33364

